

Herman J Berge
665, rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

European Court of Human Rights
Council of Europe
F-67075 Strasbourg Cedex

Luxembourg May 27 2008

Att : To whom it may concern
Re : Complaint against Norway
Application number :
Sent by : Mail and fax
Your fax number : 33 3 88 41 27 30
Pages : 47
Attachments : Complaint of May 27 2008

Attached you will find Tyvik AS and Mr. Arne Kristiansens complain of today.

Sincerely

Herman J Berge

Luxembourg May 27 2008

**COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
DEN EUROPEISKE Menneskerettighetsdomstol**

Conseil de l'Europe – Council of Europe - Europarådet
Strasbourg, France - Frankrike

**REQUÊTE
APPLICATION
KLAGESKJEMA**

présentée en application de l'article 34 de la Convention européenne des Droits de l'Homme,
ainsi que des articles 45 et 47 du Règlement de la Cour

*under Article 34 of the European Convention on Human Rights
and Rules 45 and 47 of the Rules of Court*

*jfr. artikkel 34 i Menneskerettighetskonvensjonen og
reglene 45 og 47 i Domstolens regelverk*

IMPORTANT: La présente requête est un document juridique et peut affecter vos droits et obligations.
This application is a formal legal document and may affect your rights and obligations.

VIKTIG: Dette klageskjemaet er et juridisk dokument og kan få betydning for Deres rettigheter og
forpliktelser.

**I. LES PARTIES
THE PARTIES
PARTENE I SAKEN**

A. LE REQUÉRANT / LA REQUÉRANTE
THE APPLICANT
KLAGEREN

(Renseignements à fournir concernant le / la requérant(e) et son / sa représentant(e) éventuel(le))
(Fill in the following details of the applicant and the representative, if any)
(Fyll ut de følgende detaljer angående klageren og eventuell representant)

1 a. Nom de famille ...**Kristiansen**..... **2 a.** Prénom (s) ...**Arne (M)**.....
Surname / Etternavn First name (s) / Fornavn

Sexe: masculin / féminin Sex: **male (M)** / female Kjønn: mann / kvinne

1 b. Nom de famille ...**TYVIK AS**..... **2 b.** Prénom (s) ...**N-org nr. 946 093 548**.....
Surname / Etternavn First name (s) / Fornavn

3. Nationalité**Norsk**..... **4.** Profession....**Pensjonist**.....
Nationality / Nasjonalitet Occupation / Yrke

5. Date et lieu de naissance**Henholdsvis... 26.04.1931 (Bergen)**.....
Date and place of birth / Fødselsdato og fødselssted

6. Domicile for both Kristiansen and TYVIK AS...**Einerveien 61, 1405 Langhus, Norway**.....
Permanent address / Fast bopel

7. Tel. N° / Tlf.**+47 64 86 61 24**.....

8. Adresse actuelle (si différente de 6.) .
Present address (if different from 6.) / Nåværende adresse (hvis forskjellig fra 6.)

9. Nom et prénom du / de la représentant(e)***Herman J Berge**...se bilag nr. 15.....
Name of representative* / Representantens navn*

10. Profession du / de la représentant(e)
...**Jurist**.....
Occupation of representative / Representantens yrke

11. Adresse du / de la représentant(e)**665, rue de Neudorf, 2220 Luxembourg, Luxembourg**.....
Address of representative / Representantens adresse

12. Tel. N° / Tlf. ...**+352 43 12 65**..... Fax N° / Telefaks...**+352 26 43 12 11**..

B. LA HAUTE PARTIE CONTRACTANTE
THE HIGH CONTRACTING PARTY
DEN HØYE KONTRAHERENDE PART

(Indiquer ci-après le nom de l'Etat / des Etats contre le(s) quel(s) la requête est dirigée)
(Fill in the name of the State(s) against which the application is directed)
(Angi den eller de stater klagen er rettet mot)

13......**Norway**.....
.....

* Si le / la requérant(e) est représenté(e), joindre une procuration signée par le / la requérant(e) en faveur du / de la représentant(e).

A form of authority signed by the applicant should be submitted if a representative is appointed. Hvis klageren er representert, skal det vedlegges en fullmakt til representanten, signert av klageren.

II. EXPOSÉ DES FAITS
STATEMENT OF THE FACTS
REDEGJØRELSE FOR FAKTA I SAKEN

(Voir chapitre II de la note explicative)
(See Part II of the Explanatory Note)
(Se punkt II i klageveiledningen)

14. Tidsakse for saken – søknad om patent

14.1 Patentstyrets saksbehandling frem til 2005

Den 30. november 1990 leverte Arne Kristiansen inn søknad om patent til Patentstyret. Rettighetene etter patentsøknaden er senere blitt delt mellom Arne Kristiansen og Tyvik AS.

Søknaden er per i dag - 17 år senere – **ikke** ferdig behandlet i Patentstyret.

Et meddelt patent (patentrettighetene) kan opprettholdes i 20 år, etter at søknad ble inngitt. Som en vil se gjenstår det i overkant av to år igjen av denne perioden. I forhold til patenters gyldighetsperiode på tyve år er den lange saksbehandlingstiden i strid med selve patenteringens prinsipp. Søkerens *rett* er å få sin søknad korrekt behandlet på et profesjonelt nivå i løpet av rimelig tid.

Saksbehandlingen hadde stagnert i flere år, og det ble av den grunn levert inn klage på patentdirektøren i 1996.

Trygve Svendsen ble plassert som saksbehandler omkring 1993-1994, og sørget i denne perioden for å "forlegge" saken. Saken var ifølge Patentstyret forelagt av styret selv over minst to år.

I brev av 16. desember 1996 til klager, uttalte Svendsen at den teoretiske idé – som frem til det tidspunktet var blitt behandlet og gransket av fire saksbehandlere med sivilingeniørkompetanse (dog uten dokumentasjon på hvem disse ingeniørene var, hva de var blitt forelagt, osv) – ikke kunne virke i praksis.

Bilag nr 1 : Patentstyrets brev av 16. desember 1996 til klager.

Den 16. november 1999 ble patentsøknaden henlagt.

Bilag nr 2 : Patentstyrets henleggelse av 16. november 1999.

Årsaken til henleggelsen var at Patentstyret mente at Kristiansen ikke hadde overholdt en svarfrist. Patentstyret hadde gitt en frist for innsending av prøve. Kristiansen besvarte Patentstyrets brev i rekommandert sending innenfor fristen. Patentstyret ventet bevisst med å hente den rekommandert sending til et tidspunkt etter at fristen var utløpt, og hele 14 dager etter å ha mottatt melding om rekommandert sending. Patentstyret mente derfor å ha "hjemmel" for å henlegge saken, en *produsert* hjemmel.

Etter klage fra Kristiansen, hvor det ble redegjort for at fristen *var* overholdt, besluttet Svendsen at Kristiansens svar ikke var et svar på Patentstyrets henstilling, og at besvarelsen derfor *likevel* kunne anses for ikke innkommet, men da altså på annet grunnlag.

Etter en uttalelse fra Sivilombudsmannen ble Svendsen og Patentstyret tvunget til å gjenåpne saken, hvor saken (administrasjonen av patentsøknaden) gikk inn i en ny treneringsperiode, under samme saksbehandler, uten at noe ble gjort.

I brev av 30. august 2001 uttalte saksbehandler Trygve Svendsen at idéen ikke ville virke *godt nok*.

Bilag nr 3 : Patentstyrets brev av 30. august 2001.

Den 2. oktober 2001 ble patentsøknaden avslått av Trygve Svendsen, begrunnet i at søker ikke har kunnet "...overveiende sannsynliggjøre at søknadsgjenstanden virker etter sin hensikt...", hva han nå må ha ment med dette.

Bilag nr 4 : Patentstyrets avslag av 2. oktober 2001.

Det er viktig at Domstolen merker seg at saksbehandler Svendsen har *nektet å se* prinsippet demonstrert, og at patentdirektøren Jørgen Smith og saksbehandler Svendsen avsto innbydelse til demonstrasjon av fremdriftsmetoden. Modellen var forøvrig 2 m lang og hadde et deplasement på 320 kg.

Bilag nr 5 : CD som viser modellen og deretter FS TY i bevegelse.
Dokumentasjon på at teknikken virker.

Patentstyrets avslag ble innenfor fristen klaget inn til Patentstyrets 2. avdeling.

I brev av 29. september 2004 fant Patentstyrets 2. avdeling at det likevel kunne gis patent, men da kun for den delen av søknaden som måtte gjelde sjøfart.

Bilag nr 6 : Patentstyrets brev av 29. september 2004.

Patentstyret mente altså at den delen av patentsøknaden som omhandlet luftfartøy måtte tas ut av søknaden, hvorefter søker i så fall kunne regne med å få patent.

Først 14. november 2005 besluttet 2. avdeling at søknaden skulle *realitetsbehandles* i 1. avdeling.

Bilag nr 7 : Patentstyrets 2. avdelings brev av 14. november 2005.

I og med dette brevet bekrefter Patentstyrets 2. avdeling at patentsøknaden fra 1990 og frem til 2005 ikke har vært *realitetsbehandlet*!

Som en kan se lider Patentstyrets saksbehandling av en rekke bevisste og til dels grove saksbehandlingsfeil. Patentstyrets 2. avdelings brev av 29. september 2004 (bilag 6) burde gi tilstrekkelig signal om hvor galt saksbehandlingen har kjørt seg fast, hvor 2. avdeling i realiteten sier at patentsøknaden formodentlig ville ha ført frem allerede tidlig på 90-tallet. 2. avdeling har bygget på samme informasjon som 1. avdeling har sittet på siden november 1990.

Den 29. november 2007 avslo Patentstyret enda en gang søknaden.

Bilag nr 8 : Patentstyrets avslag av 29. november 2007.

Avslaget er i brev av 28. januar 2008 klaget inn til 2. avdeling, hvor saken står i dag.

Bilag nr 9 : Klagers brev til Patentstyret av 28. januar 2008.

2. avdeling har overskredet sitt mandat som ankeinstans, og iverksatt alminnelige 1. avdelingssaksbehandling. Det kan for øvrig bemerkes at nær sagt ingen dokumenter er signert av autorisert personell i Patentstyret, se som eksempel bilag nr. 3.

Etter at klage ble sendt inn har Patentstyrets 2. avdeling igjen fremlagt mothold mot patentsøknaden. Dette siste motholdet av 11. mars 2008 er – foruten å ha blitt sendt inn over 17 år etter at Patentstyret første gang hadde anledning til å bruke dette motholdet – teknisk, juridisk og patentteknisk uholdbart. Dersom Patentstyret mener at det er noe i dette motholdet – at motholdet er holdbart – så er Patentstyret ukvalifisert. Dersom

motholdet derimot presenteres til tross for at 2. avdeling innser at motholdet er juridisk og teknisk uholdbart, så er motholdet alene benyttet i trenerings hensikt.

I og med at en må forutsette at Patentstyrets saksbehandler personlig ikke skal ha noen interesse i å trenere en patentsøknad i over 17 år, synes det rimelig klart at utenforstående krefter og interesser kan stå bak treneringen.

14.2 Saksbehandling fra 2005

Den 29. november 2005 ble klager gjennom brev fra Patentstyrets 1. avdeling informert om at Trygve Svendsen skulle fortsette som saksbehandler i saken.

Bilag nr 10 : Brev fra Patentstyret av 29. november 2005.

Det følger av Lov om Styret for det industrielle Retsvern (styreloven) §6, annet ledd, at:

Intet medlem kan delta i en saks avgjørelse, hvis han tidligere har medvirket ved avgjørelse om det industrielle retsvern, hvorom der er tale.

I brev av 16. desember 1996 uttrykte Svendsen for første gang sin faste overbevisning om at ideen det ble søkt patent på etter hans mening ikke ville virke i praksis. En slik uttalelse i forkant av en avgjørelse, medfører i seg selv inhabilitet.

Den 16. november 1999 henla Svendsen søknaden.

I brev av 30. august 2001 slo Svendsen fast at ideen det ble søkt patent på ikke ville virke godt nok, og den 2. oktober 2001 avslo han søknaden.

Svendsen har således "medvirket ved avgjørelse" i samme sak flere ganger hvor han gjennom sin administrasjon av saken tydelig søker å beskytte sin første oppfatning av søknaden. Uavhengig av Svendsens personlige oppfatning – dvs objektivt sett – var Svendsen inhabil allerede etter hans første avgjørelse; beslutningen av 16. desember 1996, og senest etter at hans andre beslutning av 16. november 1999 var omgjort. Svendsen skulle derfor ikke kunne delta i ny saksbehandling og avgjørelse vedrørende samme søknad. Det motsatte har likevel skjedd.

Klager har i brev av den 2. desember 2005 til Patentstyret gjort oppmerksom på at Trygve Svendsen åpenbart var inhabil som følge av en rekke avgjørelser og konklusjoner i saken.

Bilag nr 11 : Klagers brev av 2. desember 2005 til Patentstyret.

Først den 2. februar 2006 ble klagers brev besvart, denne gang av patentjuridisk seksjon.

Bilag nr 12 : Brev fra Patentstyrets juridiske seksjon av 2. februar 2006.

Patentjuridisk seksjon, som saksbehandler Svendsen i brev av den 3. februar 2006 forholder seg strengt til, gir her en åpenbart uholdbar og håpløs forståelse av habilitetsreglene. Denne spesialoppfatningen av habilitetsreglene strider ikke bare mot lovens alminnelige så vel som spesielle bestemmelser om habilitet, men også mot EMK art. 6, første ledd; prinsippet om fair trial.

Patentjuridisk seksjon uttaler bl.a. at i og med at en saksbehandler ikke har noen egeninteresse (en forutsetning som i seg selv verken er kontrollert eller kontrollerbar) i saksbehandlingen og utfallet av denne, så vil saksbehandleren heller aldri være inhabil.

Den juridiske fremstillingen er faglig uholdbar foruten å være irrelevant. Bedre blir det ikke når patentjuridisk seksjon beskriver grunnlaget for sin praksis slik:

Det er gjeldene praksis i Patentstyret at saken sendes tilbake til den opprinnelige saksbehandler etter avgjørelse i annen avdeling, dersom saken skal viderebehandles i første avdeling (sic).

Vi finner det graverende at Patentstyret har innarbeidet et *systematisk lovbrudd* i en slik utstrekning at den gjengis som: "gjeldende praksis". Selv om Patentstyret beskriver deler av sin saksbehandling på denne måten, vil man selvsagt ikke kunne akseptere slik praksis dersom den strider mot loven, noe den åpenbart gjør.

Patentstyrets gjeldende praksis strider imot styreloven §6, annet ledd, samt EMK art. 6, første ledd, men får likevel støtte fra **Sivilombudsmannen** idet han avviste klage mot denne rettsstridige praksis i brev av 22. mars 2006.

Bilag nr 13 : Brev fra Sivilombudsmannen av 22. mars 2006.

Denne lovstridige praksis må være en av hovedårsakene til at saksbehandlingen frem til i dag har tatt over 17 år, og er derved en av hovedårsakene til krenkelsen av EMK art. 6, første ledd: "... entitled to a fair and public hearing within a reasonable time..."

I brev av 20. februar 2007 til Oslo politidistrikt uttaler Patentdirektør Jørgen Smith seg i en slik grad at hans forklaring i realiteten fremstår som en skylderklæring, hvor han beskriver sitt forsett og derved begrunner sin handlingsunnsatelse. Rent juridisk har han her levert et bevis på krenkelse av strl §123 og forsettet.

Bilag nr 14 : Brev av 20. februar 2007 fra patentdirektør Jørgen Smith til Oslo politidistrikt.

**III. EXPOSÉ DE LA OU DES VIOLATION(S) DE LA CONVENTION ET / OU DES
PROTOCOLES ALLÉGUÉE(S), AINSI QUE DES ARGUMENTS À L'APPUI
STATEMENT OF ALLEGED VIOLATION(S) OF THE CONVENTION AND / OR
PROTOCOLS AND OF RELEVANT ARGUMENTS
OPPLYSNINGER OM DEN ELLER DE ARTIKLER I KONVENSJONEN OG/ELLER
DENNES TILLEGGSPROTOKOLLER SOM DE MENER ER KRENKET, SAMT DE
ARGUMENTER SOM STØTTER DETTE**

(Voir chapitre III de la note explicative)
(See Part III of the Explanatory Note)
(Se punkt III i klageveiledningen)

15. Sakens rettslige sider

15.1 Krenkelse av art. 6.

EMK artikkel 6, første ledd sier: For å få avgjort sine borgerlige rettigheter og plikter, har enhver rett til en *rettferdig* og offentlig rettergang *innen rimelig tid* ved en uavhengig og upartisk domstol opprettet ved lov.

I perioden hvor patentsøknaden har vært til behandling i patentstyret – 30. november 1990 – 26. mai 2008 (over 17 år) har EMK artikkel 6, første ledd, blitt krenket på flere punkter, en rekke ganger.

Krenkelsene må ses i forhold til at en patentsøknad er gyldig i 20 år etter søknadsdato. Det gjenstår nå i overkant av to år av denne rettighetsperioden. Prinsippene om en kvalifisert uhildet saksbehandling og administrasjon innen rimelig tid er således krenket.

Patentstyret har i sin trenering ("saksbehandling") benyttet en rekke usaklige og irrelevante argumenter. For ytterligere å hindre patent har Patentstyret ikke villet

akseptere dokumentasjon som viser at prinsippet og systemet virker, og at patentstyrets argumentasjon har i vært i strid med virkeligheten.

Dernest har saken strukket seg over snart 18 år, uten at det per i dag foreligger en endelig avgjørelse fra Patentstyret. Den lange saksbehandlingstiden er en direkte krenkelse av retten til å få avgjort sine personlige rettigheter *innen rimelig tid*, nevnt i konvensjonens art. 6, første ledd.

Mht patentsøknaden og patentrettighetene, har det åpenbart ingen hensikt å reise sak for domstolene med det for øyet å få en rimelig og rettferdig avgjørelse av patentsøknaden innen rimelig tid, idet det for det første må foreligge en endelig avgjørelse fra Patentstyret før domstolen kan prøve saksbehandlingen – en avgjørelse som per i dag ikke foreligger; og for det annet løper rettighetsperioden ut 30. november 2010.

Dersom sak ble reist i dag, ville en domstolsavgjørelse i Norge ikke under noen omstendighet kunne ventes å være ferdig behandlet før tidligst engang i perioden 2020 - 2030, jf Riis-sakene hvor Norge er blitt dømt tre ganger i Strasbourg for krenkelse av prinsippet om rimelig tid, og hvor gjennomsnittlig saksbehandlingstid for de tre sakene har vært 19,3 år.

Som ved saksbehandlingen i en rekke andre saker signaliserer Norge også i herværende sak at staten, til tross for en rekke domfellelser i Strasbourg, ikke vil og ikke har til hensikt å rette seg etter Den Europeiske Menneskerettighetskonvensjonens prinsipper eller Domstolens avgjørelser. Alene av denne grunn bør EMD nå reagere mot Norge, dets rettssystem og dets administrasjon som snarere fratar enn gir borgerne rettigheter.

* * *

I følge ulovfestet rett kan et vedtak fra et forvaltningsklageorgan prøves for den alminnelige sivile domstol i Norge. Et vedtak fra Patentstyrets 1. avdeling kan dog ikke prøves for den alminnelige sivile domstol i Norge, idet klageadgangen først må være uttømt. I herværende sak foreligger intet endelig vedtak fra klageorganet, noe som derved umuliggjør en domstolsprøvelse.

Etter norsk rettspraksis mht domstolenes prøvelsesrett av forvaltningsrettslige vedtak, kan domstolene kun avgjøre hvorvidt vedtaket skal oppheves eller ikke. Domstolene kan ikke – er det antatt – gi patent. Dette betyr at dersom en patentnektelse blir opphevet av Høyesterett etter 10 til 20 år eller enda lengre tid, vil patentsøknaden bli sendt tilbake til Patentstyret for ny og denne gang *utjenlig* saksbehandling.

Realiteten under det norske rettssystemet er, slik som også dokumentert i herværende sak, at domstoler og forvaltningsorganer gis anledning til å behandle en sak *med trenering*. Følgen blir da i herværende sak at forvaltningsorganet – etter at 20 år har passert – unngår at en senere domstolsbehandling skal kunne gi søkeren noen rettigheter, i og med at alle frister da er overskredet (her 20 år). Gjennom denne metoden tillates et førsteinstans forvaltningsorgan å frarøve vanlige borgere deres rettigheter (av ukjente grunner), uten at borgeren selv gis en anledning til å forsvare sine rettigheter. Norge har derved unnlatt å sørge for å tilby borgerne et organ eller et rettsinstrument som kan sikre en mulig patentrett.

15.2 Krenkelse av art. 13

Norge mangler et organ som i sin alminnelighet kan ivareta dette hensynet (sikre patentsøkernes rettigheter, deriblant utnyttelse av patentrettigheten) som nevnt like ovenfor, noe som kan eksemplifiseres av at Patentstyret ikke har kompetanse til å behandle klager etter konvensjonens regler, mens domstolene eller departementet på sin

side ikke har kompetanse til å bedømme en patentsøknads eller et patents materielle forutsetning.

Når tiden for en patentrettighet er i ferd med å løpe ut, kan Patentstyret fortsette å trenere saken til de tyve år har passert, uten å frykte en klage i medhold av Konvensjonen, og så er saken ute av verden for Patentstyrets del. Noen klage til den sivile domstol har ingen annen hensikt enn å søke erstatning for det tap man har lidd (utnyttelse av en mulig patentrettighet er tapt for alltid), en sak som i utgangspunktet kan synes meget problematisk idet det ikke foreligger noe patent som kan begrunne erstatningskravet.

I og med at Norge tillater trenering av saker – enten det er i domstolen eller eksempelvis i Patentstyret – hvilket i realiteten får som konsekvens at borgeren fratas/ikke gis muligheten til en reell prøving av sin rett (i en lengre treneringsperiode vil man kunne oppleve alvorlige og altomfattende resultater av treneringen, hvor rettigheter i realiteten forsvinner som følge av at; vitner glemmer, vitner dør, dommere skiftes ut, dokumenter blir borte, patentrettigheter varer kun i tyve år, m.v.), står vi overfor en krenkelse av art. 13 – igjen.

En behandling av klage etter konvensjonens regler vil mht patentrettigheter ikke ha noen virkning, idet en slik klage i utgangspunktet ikke kan iverksettes før etter at Patentstyret har avgjort saken med endelig virkning. Dette medfører for øvrig at en klage etter konvensjonen – vedrørende patentsaker – nær sagt alltid vil komme for sent til å kunne ha noen reparerende/beskyttende virkning mht patentrettigheten. En slik behandling vil derved aldri kunne gi noen beskyttelse mht å sikre den nevnte patentrettighet som jo vil tape sin virkning, i herværende sak; om noe over to år.

Man kan derved slå fast at Norge ikke kan tilby en effektiv prøvningsrett, hvorved EMK art. 13 er krenket.

IV. EXPOSÉ RELATIF AUX PRESCRIPTIONS DE L'ARTICLE 35 § 1 DE LA CONVENTION

STATEMENT RELATIVE TO ARTICLE 35 § 1 OF THE CONVENTION

OPPLYSNINGER OM KONVENSJONENS ARTIKKEL 35 § 1

(Voir chapitre IV de la note explicative. Donner pour chaque grief, et au besoin sur une feuille séparée, les renseignements demandés sous les points 16 à 18 ci-après)

(See Part IV of the Explanatory Note. If necessary, give the details mentioned below under points 16 to 18 on a separate sheet for each separate complaint)

(Se punkt IV i klageveiledningen. Om nødvendig kan opplysninger under punkt 16, 17 og 18, føres opp på eget ark, med ett ark for hvert klagepunkt)

16. Décision interne définitive (date et nature de la décision, organe – judiciaire ou autre – l'ayant rendue)

Final decision (date, court or authority and nature of decision)

Siste og endelige nasjonale avgjørelser (dato, navn på domstolen eller myndigheten og avgjørelsens art)

I dag er patentsøknaden verken innvilget eller endelig avslått. Det finnes altså ingen endelig avgjørelse fra Patentstyret.

17. Autres décisions (énumérées dans l'ordre chronologique en indiquant, pour chaque décision, sa date, sa nature et l'organe – judiciaire ou autre – l'ayant rendue)

Other decisions (list in chronological order, giving date, court or authority and nature of decision for each of them)

Andre avgjørelser (angitt i kronologisk rekkefølge, med dato, navn på domstolen eller myndigheten og avgjørelsens art, i hvert enkelt tilfelle)

Det finnes ingen avgjørelser i saken.

18. Dispos(i)ez-vous d'un recours que vous n'avez pas exercé? Si oui, lequel et pour quel motif n'a-t-il pas été exercé?

Is there or was there any other appeal or other remedy available to you which you have not used? If so, explain why you have not used it.

Finnes det eller fantes det noen annen anke- eller klagemulighet som De ikke har benyttet? Hvis det er tilfelle, bes De redegjøre hvorfor.

Som nevnt tidligere: Det er det endelige vedtaket i Patentstyret som domstolen kan overprøve. Først etter et endelig vedtak har man anledning til å prøve vedtaket for domstolen, eller reise erstatningssak som følge av vedtaket. I og med at det fremdeles ikke eksisterer noe endelig vedtak fra Patentstyret, har man heller intet forvaltningsvedtak å prøve.

V. EXPOSÉ DE L'OBJET DE LA REQUÊTE STATEMENT OF THE OBJECT OF THE APPLICATION

*(Voir chapitre V de la note explicative)
(See Part V of the Explanatory Note)
(Se punkt V i klageveiledningen)*

19. OPPLYSNINGER OM KLAGENS FORMÅL

Denne klagen mot den norske stat v/Patentstyret settes fram med disse formålene:

- å oppnå en endelig avgjørelse omkring det søkte patentet, uten ytterligere forsinkelse,
- å få bekreftet at Patentstyret og Norge er ansvarlig for den mer enn 17 år lange saksbehandlingen
- å forbedre praksis i Patentstyret, og
- å få erstatning for økonomisk tap og ikke-økonomisk skade som følge av forsinkelsen.

Med hensyn til tidsaspektet – over 17 års saksbehandling av en patentsøknad – ber vi om at Domstolen gir denne saken en ekstra høy prioritet.

VI. AUTRES INSTANCES INTERNATIONALES TRAITANT OU AYANT TRAITÉ L'AFFAIRE

STATEMENT CONCERNING OTHER INTERNATIONAL PROCEEDINGS

ANDRE INTERNASJONALE INSTANSER SOM BEHANDLER ELLER HAR BEHANDLET SAKEN

*(Voir chapitre VI de la note explicative)
(See Part VI of the Explanatory Note)
(Se punkt VI i klageveiledningen)*

20. Avez-vous soumis à une autre instance internationale d'enquête ou de règlement les griefs énoncés dans la présente requête? Si oui, fournir des indications détaillées à ce sujet.

Have you submitted the above complaints to any other procedure of international investigation or settlement? If so, give full details.

Har De sendt overnevnte klage til andre internasjonale instanser? I så fall bes De angi hvilke.

Forholdet er ikke klaget inn for andre klageorganer.

VII. PIÈCES ANNEXÉES

LIST OF DOCUMENTS

LISTE OVER DOKUMENTER

**(PAS D'ORIGINAUX,
UNIQUEMENT DES COPIES)
(NO ORIGINAL DOCUMENTS,
ONLY PHOTOCOPIES)
(INGEN ORIGINALE DOKUMENTER,
KUN FOTOKOPIER)**

(Voir chapitre VII de la note explicative. Joindre copie de toutes les décisions mentionnées sous ch. IV et VI ci-dessus. Se procurer, au besoin, les copies nécessaires, et, en cas d'impossibilité, expliquer pourquoi celles-ci ne peuvent pas être obtenues. Ces documents ne vous seront pas retournés.)

(See Part VII of the Explanatory Note. Include copies of all decisions referred to in Parts IV and VI above. If you do not have copies, you should

obtain them. If you cannot obtain them, explain why not. No documents will be returned to you.)

(Se punkt VII i klageveiledningen. Legg ved kopier av alle avgjørelser som De henviser til i punktene IV og VI ovenfor. Hvis De ikke har kopier,

bes De anskaffe disse, eller forklare hvorfor De ikke kan. Ingen dokumenter vil bli sendt tilbake til Dem.)

21. Dokumentliste

- Bilag nr 1** : Brev av 16. desember 1996 til klager.
- Bilag nr 2** : Patentstyrets henleggelse av 16. november 1999 (blir ettersendt).
- Bilag nr 3** : Patentstyrets brev av 30. august 2001.
- Bilag nr 4** : Patentstyrets avslag av 2. oktober 2001.
- Bilag nr 5** : CD som viser modellen og deretter FS TY i bevegelse, samt kort beskrivelse av prosjektet
- Bilag nr 6** : Patentstyrets brev av 29. september 2004.
- Bilag nr 7** : Patentstyrets 2. avdelings brev av 14. november 2005 (blir ettersendt).
- Bilag nr 8** : Patentstyrets avslag av 29. november 2007.
- Bilag nr 9** : Klagers brev til Patentstyret av 28. januar 2008.
- Bilag nr 10** : Brev fra Patentstyret av 29. november 2005.
- Bilag nr 11** : Klagers brev av 2. desember 2005 til Patentstyret.
- Bilag nr 12** : Brev fra Patentstyrets juridiske seksjon av 2. februar 2006.

Bilag nr 13 : Brev fra Sivilombudsmannen av 22. mars 2006.

Bilag nr 14 : Brev av 20. februar 2007 fra patentdirektør Jørgen Smith til Oslo politidistrikt.

Bilag nr 15 : Fullmakt

**VIII. DÉCLARATION ET SIGNATURE
DECLARATION AND SIGNATURE
ERKLÆRING OG UNDERSKRIFT**

(Voir chapitre VIII de la note explicative)
(See Part VIII of the Explanatory Note)
(Se punkt VIII i klageveiledningen)

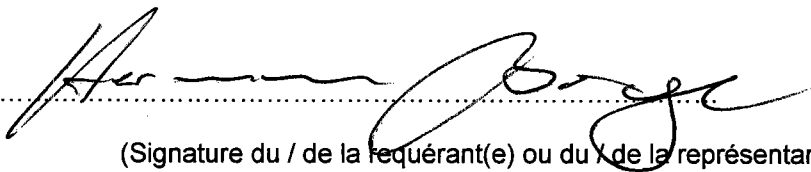
Je déclare en toute conscience et loyauté que les renseignements qui figurent sur la présente formule de requête sont exacts.

I hereby declare that, to the best of my knowledge and belief, the information I have given in the present application form is correct.

Jeg erklærer herved at opplysningene som er gitt i dette klageskjemaet er, etter min beste overbevisning, i overensstemmelse med sannheten.

Lieu / Place / StedLuxembourg.....
Date / Date / Dato May 27. 2008.....

Herman J Berge.....

(Signature du / de la requérant(e) ou du / de la représentant(e))
(Signature of the applicant or of the representative)
(Underskrift av klageren eller representanten)

Behandlende medlem: MR

Arne Kristiansen
Einervn. 61
1405 Langhus

BILAG 1

Søknad nr : 905214
Deres ref :
Tlf saksbeh. : 22 38 75 07
Dato : 16 DES. 1996

Patentsøker : Arne Kristiansen
Klasse : B 63 H
Svarfrist¹ : 3 mnd fra dato

UTTALELSE VEDRØRENDE PATENTSØKNAD 905214 (må oppgis ved svar)

Først skal bemerkes at undertegnede igjen har overtatt ansvaret for behandlingen av den IPC-klasse søknaden hører inn under.

Deres besvarelse av 23.05.96 er nøye studert, men man kan ikke se at dette svar bringer søknaden noe nærmere en godkjenning. Problemet i denne sak, er at De presenter en teoretisk idé som inntil nå 4 saksbehandlere med sivilingeniørkompetanse finner ikke å kunne virke i praksis.

Det skal siteres fra PL § 1:

"Den som har gjort en oppfinnelse som kan utnyttes industrielt, eller den som oppfinnerens rett er gått over til, har i overensstemmelse med denne lov rett til etter søknad å få patent på oppfinnelsen og derved oppnå enerett til å utnytte den i nærings- eller driftsøyemed."

I begrepet "utnyttes industrielt", ligger blant annet at oppfinnelsen skal ha såkalt "teknisk effekt". Dette betyr igjen at oppfinnelsens særlige formål skal kunne virkeliggjøres slik at det tekniske problem oppfinnelsen vedrører er løst. Det må for fagmannen være i det minste sannsynlig at den påståtte effekt virkelig kan oppnås ved oppfinnelsens utøvelse.

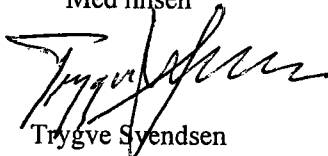
Når søkeren ikke kan overbevise Patentstyret med sin teoretiske argumentasjon, gjenstår den mulighet enten å la en uavhengig forskningsinstitusjon gjøre forsøk med gjenstanden slik den er presentert i kravene, eller å sende inn en funksjonsdyktig modell som Patentstyret kan teste.

Testing utført av søkeren selv anses ikke å være fyldegjørende.

De får nå en siste mulighet til å la utføre forsøk eller sende inn modell i henhold til PF § 28. Den ovennevnte frist vil ikke bli forlenget.

Kommer svar inn uten at PF § 28 er oppfylt, vil søknaden umiddelbart bli fremmet til avslag.

Med hilsen

Trygve Syvendsen

¹ Svar må være innkommet til Patentstyret senest fristens siste dag. Umklarer søkeren å avgi uttalelse eller foreta handling for rettelse av anmerket mangel innen fristens utløp, vil søknaden bli henlagt, dog med mulighet for gjenopptagelse, jf patentlovens § 15 og patentforskriftene § 44.
Ytterligere opplysninger finnes i "Forskrift om innlevering av dokument og betaling av avgift til Styret for det industrielle rettsvern". Denne kan fås ved henvendelse til postekspedisjonen i Patentstyret.

BILAG 2.

Bilag nr 2 : Patentstyrets henleggelse av 16. november 1999 (blir ettersendt).

PATENTSTYRET®
Styret for det industrielle rettsvern

90
med godteri

- PATENTAVDELING
- AVDELING FOR KOMMERSEIELLE TJENESTER
- DESIGN OG VAREMERKEAVDELINGEN
- ADMINISTRASJONS OG SERVICEAVDELINGEN

Til:

Arne Kristiansen
Einervn. 61
1405 Langhus

BILAG 3.

TELEFON SAKSBEH.:

22387507

VAR REF.:

19905214/B63H/MR

DERES REF.:

DATO (AAAA.MM.DD):

2001-08-30

Postboks 8160 Dep.
0033 Oslo

Københavnsgaten 10

Svarfrist¹ : 6 måneder fra dato
Patentsøker : Arne Kristiansen

+47 22 38 73 00

+47 22 38 73 33

+47 22 38 73 01

UTTALELSE VEDRØRENDE PATENTSØKNAD 1990 5214 (må oppgis ved svar)

I avgjørelse av 2001.08.27 har bransjesjef Njål Ivar Fodnes fattet den beslutning at henlegningen av 1999.11.16 skal annulleres.

mail@patentstyret.no

Dette betyr at undertegnede igjen har fått saken tilbake til fortsatt behandling på bakgrunn av de dokumenter som foreligger i saken før den ble henlagt.

www.patentstyret.no

I den forbindelse skal bemerkes følgende:

I Deres brev av 1999.10.26 fremkommer noen påstander både om saksbehandlingen og saksbehandlers faglige nivå. Vanligvis blir slike karakteristikk ikke kommentert, men av hensyn til sakens videre gang, finner man det i dette tilfelle likevel nødvendig å kommentere et par påstander fra Deres side:

8276 01 00192

Dette gjelder først og fremst den påstand at søknaden ikke har fått en forsvarlig behandling, da nyhet og oppfinnelseshøyde ikke er vurdert.

971526157

Ved vurdering av patenterbarhet benyttes 3 kriterier:

1. Nyhet
2. Oppfinnelseshøyde
3. Industriell anvendbarhet

Kriteriene 1 og 2 har sin bakgrunn i Patentlovens § 2, mens kriterium 3 har sin bakgrunn i Patentlovens § 1, noe som man nærmere kommer tilbake til nedenfor.

Det er helt riktig at man ikke har funnet det nødvendig å vurdere søknaden i henhold til Patentlovens § 2. Dette kommer av at man ikke har funnet at søknaden tilfredsstiller Patentlovens § 1, nemlig paragrafens 1. punktum, der det står:

¹ Svar må være innkommet til Patentstyret senest fristens siste dag. Unnlater søkeren å avgi uttalelse eller foreta handling for retfelse av anmerket mangel innen fristens utløp, vil søknaden bli henlagt, dog med mulighet for gjenopptagelse, jf patentlovens § 15 og avgiftsforskriftens § 15.

Ytterligere opplysninger finnes i "Forskrift om innlevering av dokument og betaling av avgift til Styret for det industrielle rettsvern". Denne kan fås ved henvendelse til postekspedisjonen i Patentstyret.

" Den som har gjort en oppfinnelse som kan utnyttes industrielt, (uthevet av oss) eller den som oppfinnerens rett er gått over til, har i overensstemmelse med denne lov rett til etter søknad å få patent på oppfinnelsen og derved oppnå enerett til å utnytte den i nærings- eller driftsøyemed."

Det springende punkt i denne søknad er om den angitte oppfinnelse *kan utnyttes industrielt*, og således tilfredsstiller Patentlovens § 1. Gjør den ikke det, kan patent *ikke* meddeles selv om den skulle være ny og skille seg vesentlig fra den tidligere kjente teknikk.

Dette er grunnen til at man ikke har vurdert søknaden nyhetsmessig. Det er her altså ikke tale om noen saksbehandlingsfeil fra Patentstyrets side, men en normal prosedyre som gjelder for slike typer av patentsøknader det her er tale om.

Av dette følger også at spørsmålet om søknadens industrielle anvendbarhet er det helt sentrale spørsmålet som nå må få sin endelige avklaring.

Det er også på sin plass å understreke at bevisbyrden i et slikt spørsmål er *søkerens*.

Deres andre påstand er at de saksbehandlere som har vurdert søknaden ikke innehar det nødvendige faglige nivå innenfor hydrodynamikk til å vurdere søknadsgjenstanden på forsvarlig måte.

Dette anses ikke å være riktig. Alle saksbehandlere som har hatt befatning med saken har grunnleggende kunnskaper om hydrodynamikk på sivilingeniørnivå. En av saksbehandlerne har også spesialkompetanse innenfor skipsteknikk og hydrodynamikk. Ved daglig behandling av det fagområde søknaden hører inn under, er det en lang rekke hydrodynamiske forhold som tas opp til behandling, og den nåværende saksbehandler har årelang erfaring fra dette fagområde.

Når søker som eksempel viser til de trykkforhold som opptrer ved en flyvinge, kjenner man selvfølgelig disse meget godt. Det samme gjelder trykkforholdene ved et seil, en Flettner-rotor, en propell og så videre. Man kjenner også godt Bernoullis teorier om trykkforhold i fluider.

2 / Problemet er bare at vi ikke kan se at disse kjente teorier direkte kan anvendes på foreliggende søknadsgjenstand slik den kommer til uttrykk i patentkravene.

For om mulig å få en uavhengig vurdering av søknadsgjenstanden ble det, i henhold til Patentforskriftens § 42, i sin tid tatt kontakt med Olav Kjærland, Institutt for marin hydrodynamikk, MTNU. Kjærland må anses å være en internasjonal kjent spesialist innenfor fagområdene hydrodynamikk og skipsfremdrift.

De har tidligere innsendt resultatet av et forsøk, gjort ved Matematisk Institutt, UiO. De mener åpenbart at dette forsøk er tilstrekkelig svar på Patentstyrets anmodning om forsøk i henhold til nåværende § 43 i Patentforskriftene. Man har uttrykt en skepsis til dette forsøket, da det for det første ikke fremkommer noen detaljert dokumentasjon av hvorledes det er utført. Dernest er det resultat som fremkommer brukt ukritisk og blant annet ikke korrigert for skalaeffekter. Heller ikke fremgår hvilken effekt som er tilført. Selv uten korreksjon for skalaeffekter, noe som her bør gi urealistisk høye verdier for fremdriftseffekt, må resultatet anses å være så dårlig at det etter undertegnades mening faktisk *underbygger* det syn at søknadsgjenstanden *ikke* har industriell karakter.

Det står på side 1 i søknadens beskrivelse følgende: "*Hensikten med oppfinnelsen er på basis av ovennevnte prinsipp [Bernoullis] å gi anvisning til en anordning til fremdrift og de ovenfor avledede anvendelser med høyere virkningsgrad enn de tidligere kjente.*" Når virkningsgraden ved forsøket åpenbart er langt lavere enn de kjente fremdriftsløsninger, har man vanskelig for å se at den angitte hensikt er oppfylt.

Olav Kjærland fikk kopi av søknaden beskrivelse og krav, samt forsøksrapporten fra Matematisk Institutt, UiO. For ordens skyld skal bemerkes at de ovennevnte dokumenter er allment tilgjengelig, og derfor fritt kan kopieres og oversendes. Svaret fra Kjærland er

- ./ vedlagt i kopi, og dette må anses å bekrefte saksbehandlers skepsis både til teorien bak søknadens gjenstand og til forsøket utført ved Matematisk Institutt, UiO samt rapporten derfra. Det skulle derfor ikke være nødvendig å gå ytterligere i detalj med hvorfor man mener at søkerens teorier ikke virker i praksis.

De får nå en siste mulighet til å sende inn en forsøksrapport av den type det sist ble bedt om i Patentstyrets skrivelse av 1999.05.05.

For å unngå unødige forsinkelser, foreslår man at svar rettes til saksbehandler, med henvisning til søknadsnummer og *ikke* sendes rekommandert.

Alle andre svar enn den ovennevnte rapport, vil umiddelbart føre til at søknaden blir avslått.

Med hilsen

Trygve Svendsen

Vedlegg : Kopi av brev fra Olav Kjærland

TIL:

Arne Kristiansen
Einervn. 61
1405 Langhus

BILAG 4.

TELEFON SAKSBEH.:

22387507

VAR REF.:

19905214/B63H001/00

DERES REF.:

DATO (AAAA.MM.DD):

2001 -10- 02

Patentsøker : Arne Kristiansen

Om klage, se fotnote¹

AVSLAG I PATENTSØKNAD 1990 5214

I patentavdelingen er det truffet følgende avgjørelse:

Søknaden gjelder fremdriftsanordning med mer for fartøy, og den har følgende kravsett:

1. Anordning for fremdrift, styring, bakking, bremsing og løft av fartøyer, så som skip og luftfartøyer, karakterisert ved at det ved en flate av fartøyet som vender i retningen for fart, bremsing eller løft er anordnet dyser for frembringelse av en flat, tynn mediestrøm på tvers eller tilnærmet av tvers av retningen for bevegelse eller løft nær inntil nevnte flate.
2. Anordning ifølge krav 1 for styring av fartøyer, så som skip og luftfartøyer, karakterisert ved at det ved de fremre og aktre sideflater av fartøyet er anordnet dyser for frembringelse av en flat, tynn mediestrøm på tvers eller tilnærmet på tvers av den ønskede rotasjons- eller translasjonsretning nær inntil de nevnte flater.
3. Anordning ifølge krav 1 for bakking og bremsing av fartøyer, så som skip og luftfartøyer, karakterisert ved at det ved en flate av fartøyet som vender fra fartsretningen er anordnet dyser for frembringelse av en flat, tynn mediestrøm på tvers eller tilnærmet på tvers av retningen for bakking og bremsing nær inntil nevnte flate.
4. Anordning ifølge krav 1 for helt eller delvis løft av fartøyer, så som skip og luftfartøyer, karakterisert ved at det ved en eller flere deler av fartøyet flate eller tilnærmet flate overside er anordnet dyser for frembringelse av en flat, tynn mediestrøm akterover og på tvers av retningen for løft nær inntil nevnte flate eller tilnærmet flate del eller deler av oversiden.
5. Anordning ifølge krav 1 for bidrag til helt eller delvis løft i samsvar med krav 4 av fartøyer, så som skip og luftfartøyer, i fart, karakterisert ved at det ved en flate av fartøyet som vender nedover er anordnet dyser for frembringelse av en flat, tynn mediestrøm mot fartsretningen og på tvers av retningen for løft nær inntil nevnte flate.

POSTADRESSE

Postboks 8160 Dep.
0033 Oslo

BESØKSADRESSE

Københavngaten 10

TELEFON

+47 22 38 73 00

INFOSENTER

+47 22 38 73 33

TELEFAKS

+47 22 38 73 01

E-POST

mail@patentstyret.no

INTERNETT

www.patentstyret.no

BANKGIRO

8276 01 00192

FORETAKSNUMMER

971526157

¹ Avgjørelsen kan påklages til Patentstyrets 2. avdeling. Fastsatt klageavgift er kr. 1600.-. En klage må være innkommet til Patentstyret innen 2 måneder fra den ovenfor angitte dato. Samtidig må klageavgiften betales. I motsatt fall blir klagen ikke opptatt til behandling, jf. patenilovens § 27 1. og 2. ledd.

Ytterligere opplysninger finnes i "Forskrift for innlevering av dokument og betaling av avgift til Styret for det industrielle rettsvern". Denne kan fås ved henvendelse til postekspedisjonen i Patentstyret.

6. Anordning ifølge krav 1 for bidrag til fremdrift i samsvar med samme krav av fartøyer, så som skip og luftfartøyer, k a r a k t e r i s e r t v e d at det ved flater av fartøyet som vender fra fartsretningen er anordnet dyser for frembringelse av en flat, tynn mediestrøm mot retningen av den lokale komponent av mediestrømmen nær inntil nevnte flater.

7. Anordning ifølge krav 1 for fremdrift av seilfartøy, k a r a k t e r i s e r t v e d at det ved den flate av seilet som vender i fartsretningen er anordnet dyser for å frembringe en flat, tynn luftstrøm på tvers eller tilnærmet på tvers av fartsretningen nær inntil den nevnte flate av seilet.

Det er angitt som hensikt med foreliggende søknad på bakgrunn av Bernoullis prinsipp å få til en anordning for fremdrift, bremsing med videre av et fartøy, der virkningsgraden er høyere enn ved bruk av tidligere kjente anordninger.

I skrivelser av 1991.03.21, 1996.12.16 har Patentstyret uttrykt tvil om den patentsøkte gjenstand virker etter hensikten, og i de ovennevnte skrivelser, samt skrivelser av 1995.02.24, 1999.05.05 og 2001.08.30, er søker bedt om å sende inn resultat av forsøk som sannsynliggjør at søknadsgjenstanden har en teknisk effekt eller virkning i nærheten av det søkeren angir i beskrivelsen.

Den 1997.03.14, ble det innsendt brev der det var vedlagt en meget kort rapport fra Matematisk Institutt UiO. Av rapporten fremgikk det at det var testet en modell på 1 meter i instituttets bølgetank. Hvorledes forsøket var utført, hva slags utstyr og hvordan det var montert, fremgikk ikke av rapporten. Det fremgikk heller ikke hvilken effekt som var benyttet, eller virkningsgrad, noe som må anses å være av helt avgjørende betydning for vurdering av foreliggende søknad. At modellen oppnådde en viss, ganske lav hastighet, må derfor anses å være av mindre interesse, spesielt når det tydeligvis ved det oppgitte resultat ikke er tatt hensyn til skalaeffekten i forbindelse med modellforsøk.

I Patentstyrets skrivelse 1999.05.05 ble søkeren derfor bedt å sendte inn en mer utfyllende rapport som nærmere ble spesifisert i skrivelsen. Denne oppfordring ble gjentatt i skrivelse av 2001.08.30.

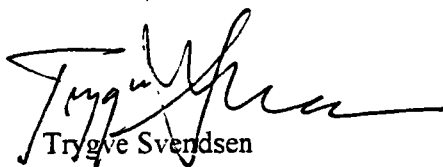
I svar 2001.09.25, har søkeren ikke sendt inn noen slik rapport.

Søkeren har således ikke ved foreliggende søknads beskrivelse, besvarelse av Patentstyrets uttalelser eller ved pålegg om å sende inn rapport for å utføre tester i henhold til PF § 43, kunnet overveie sannsynliggjøre at søknadsgjenstanden virker etter sin hensikt, samt oppviser den oppgitte tekniske effekt.

Søknaden kan derfor ikke ses å tilfredsstillе PL § 1, 1. ledd angående oppfinnelse.

Under henvisning til det ovenstående, og i medhold av patentlovens § 16, har Patentstyret derfor besluttet:

“ Søknaden avslås ”

Trygve Svendsen

BILAG 5.

Tyvik AS

The cost of sea transport consists of three parts: the cost of the ship relative to its capacity and speed, and the costs of operation and maintenance.

Our new ship is cheaper in all three aspects. A pressure difference over the hull gives a better propulsion at less cost. A lowered pressure fore will release the force of the pressure aft. The ship is moved towards the lowest pressure, which is obtained by flushing the rounded bow of the ship with water streams from a number of nozzles.

The ship has no screw propeller, nor a rudder. It can be shorter, broader, and, in some cases, deeper than the slender propeller ship. Less steel will be needed for its building relative to its tonnage and speed. Parallel hull sides will make stowage efficient. As the efficiency of the screw propeller in most applications is between 0,4 and 0,6, an advantage is gained from the efficiency of pumps, which is above 0,8. The wave system is reduced. The ship will not be exposed to vibrations from propellers.

A smaller wetted surface will lower the need for paint and anti-fouling treatment; and the absence of rudder, propeller-shaft, thrust-block, and stuffing-box will make classification and maintenance cheaper.

Manoeuvring is better than with a rudder: the ship will turn at a small radius, keep the stern in the ship's course at turning, turn on the spot; and it will be steerable at low speed or in a stream. Braking is efficient even in large vessels. The method is well suited for cargo ships, passenger ships, double-ended ferries, river boats, and submarines.

It has been developed since 2001 at Vestfold University College (Høgskolen I Vestfold), Norway. This year a dozen students will pass their engineering and nautical examinations working on this project and writing their final paper on it. Their website is <http://baat.stud.hive.no>.

The relevant part of physics is a hydrodynamic function: unequal streams of a fluid over opposite sides of a body lower the pressure unequally, producing a lifting or pushing force. Around a ship at rest, the water pressure is equal on all sides. At lowering the pressure fore, the ship is moved forward, falling, as it were, into a lower potential.

For the specialist:

This function renders a greater technical effect than does the reactive force from, e.g., a propeller. This is seen from its use in air: at the start, the jet engines of an average passenger airplane produce a reactive force equal to forty per cent of gravity; and, in cruising, equal to twenty-five per cent of this force. The hydrodynamic function of the wings produces the lifting force when the speed of the airplane is above a certain threshold. Flushing a ship's bow produces the pushing force from rest.

Patents are pending.

Adr.: Einervn. 61, N-1405 Langhus.

Tlf.: (+47) 64 86 61 24

E-mail: tyvik@start.no

To:

BILAG 6.

Arne Kristiansen
Einerveien 61
1405 Langhus

DIRECT TELEPHONE:

22 38 74 07

OUR REF.:

7230/ogw

YOUR REF.:

DATE (ccyy.mm.dd):

2004.09.29

POSTAL ADDRESS

P.O. Box 8160 Dep.
N-0033 Oslo

VISITING ADDRESS

Københavngaten 10

TELEPHONE

+47 22 38 73 00

SERVICECENTRE

+47 22 38 73 33

FAX

+47 22 38 73 01

E-MAIL

mail@patentstyret.no

INTERNET

www.patentstyret.no

BANK ACCOUNT

8276 01 00192

COMPANY

REGISTRATION NUMBER

NO 971526157

Annen avd. sak. nr.: 7230
Patentsøknad nr.: 1990 5214
Søknad gjelder: Fremdriftsanordning for fartøyer
Søker: Arne Kristiansen

Saken har vært behandlet i 2. avdelings møte den 13. september 2004, og utvalget er kommet til at søknaden formodentlig vil kunne føre frem med en noe annerledes utforming av kravene.

Utvalget finner det klart at vilkårene for patenterbarhet, nyhet og oppfinnelseshøyde, jf. patentloven § 2 første ledd, ikke er tilstede for fremdriftsanordning til bruk innen luftfart og seiling. De strømningsprinsipper og de effekter nærværende krav bygger på er velkjente fra disse områder.

Det kan eksempelvis vises til ulike encyklopediske og tekniske orienterte nettsteder (websites) på internett hvor det i detalj redegjøres for de aktuelle naturlover / prinsipper og hvordan de er blitt og blir utnyttet innen teknikkens verden. Vedlagt følger en kort oversikt som viser adressen til noen slike nettsteder, og hva de inneholder av informasjon som det er aktuelt å benytte som mothold i dette konkrete tilfellet.

Nyheten synes i denne saken alene å referere til den effekt som kan påvises ved strømming av et medium over de delen av et skips-/båtskrog som ligger under vann(linjen).

For et mer begrenset område innen sjø-/skipsfart finner man således at søknaden nok kan føre frem. Dette forutsetter at det foretas slike begrensninger og presiseringer i kravene at det klart avgrenses mot nettopp luftfart og seiling, som er omtalt ovenfor.

Patentkravene foreslås positivt avgrenset til sjø-/skipsfart, ved at ordet "fartøyer" tilføyes prefikset "sjø-", samt at presiseringen "så som skip og luftfartøyer" fjernes helt. Videre anser utvalget det helt nødvendig å legge til en presisering i kravene i tilknytning til betegnelsen / uttrykket "en flate av fartøyet", som gjør det klart at nevnte flate på sjøfartøyet (helt) må ligge under vann(linjen). Som en konsekvens av ovenstående må det uselvtendige krav nr. 7 fjernes helt.

Etter at de nødvendige endringer er utført skulle kravene kunne se omtrent slik ut (tilføyelser er markert med fet skrift og tekst som må fjernes helt er satt i kursiv og innen firkantklammer):

1. Anordning for fremdrift, styring, bakking, bremsing og løft av **sjøfartøyer**, [*så som skip og luftfartøyer*,] k a r a k t e r i s e r t v e d at det ved en flate av fartøyet, **(be)liggende under vann(linjen)**, som vender i retningen for fart, bremsing eller løft er anordnet dyser for frembringelse av en flat, tynn mediestrøm på tvers eller tilnærmet av tvers av retningen for bevegelse eller løft nær inntil nevnte flate.

2. Anordning i følge krav 1 for styring av **sjøfartøyer**, [*så som skip og luftfartøyer*,] k a r a k t e r i s e r t v e d at det ved de fremre og aktre sideflater av fartøyet er anordnet dyser for frembringelse av en flat, tynn mediestrøm på tvers eller tilnærmet på tvers av den ønskede rotasjons- eller translasjonsretning nær inntil de nevnte flater.

3. Anordning ifølge krav 1 for bakking og bremsing av **sjøfartøyer**, [*så som skip og luftfartøyer*,] k a r a k t e r i s e r t v e d at det ved en flate av fartøyet som vender fra fartsretningen er anordnet dyser for frembringelse av en flat, tynn mediestrøm på tvers eller tilnærmet på tvers av retningen for bakking og bremsing nær inntil nevnte flate.

4. Anordning i følge krav 1 for helt eller delvis løft av **sjøfartøyer**, [*så som skip og luftfartøyer*,] k a r a k t e r i s e r t v e d at det ved en eller flere deler av fartøyet flate eller tilnærmet flate overside er anordnet dyser for frembringelse av en flat, tynn mediestrøm akterover og på tvers av retningen for løft nær inntil nevnte flate eller tilnærmet flate del eller deler av oversiden.

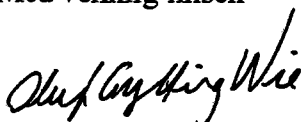
5. Anordning i følge krav 1 for bidrag til helt eller delvis løft i samsvar med krav 4 av **sjøfartøyer**, [*så som skip og luftfartøyer*,] i fart, k a r a k t e r i s e r t v e d at det ved en flate av fartøyet som vender nedover er anordnet dyser for frembringelse av en flat, tynn mediestrøm mot fartsretningen og på tvers av retningen for løft nær inntil nevnte flate.

6. Anordning i følge krav 1 for bidrag til fremdrift i samsvar med samme krav av **sjøfartøyer**, [*så som skip og luftfartøyer*,] k a r a k t e r i s e r t v e d at det ved flater av fartøyet som vender fra fartsretningen er anordnet dyser for frembringelse av en flat, tynn mediestrøm mot retningen av den lokale komponent av mediestrømmen nær inntil nevnte flater.

Til å besvare dette brev, samt å innsende nye krav, innrømmes De en frist på to - 2 - måneder fra brevets dato.

De må være forberedt på at saken kan bli tatt opp til avgjørelse på det grunnlag som foreligger ved svarfristens utløp.

Med vennlig hilsen

Oluf Grytting Wie

BILAG 7.

Bilag nr 7 : Patentstyrets 2. avdelings brev av 14. november 2005 (blir ettersendt).

Arne Kristiansen
Einerveien 61
1405 Langhus

Dato: 2007.11.29

Annen avd. sak nr. 7784
Patentsøknad nr. 1990 5214
Søkere: Arne Kristiansen, Langhus, og Tyvik AS, Langhus

ANNEN AVDELINGS SAK NR. 7784 (TIDL. SAK NR. 7230)

Saken har vært behandlet i 2. avdelings møte 12. november 2007, og utvalget er kommet til at søknaden vil kunne føre frem hvis patentkravene utformes noe annerledes.

Utvalget finner det klart at vilkårene som etter patentlovens § 2 første ledd må være oppfylt for at patent skal kunne gis, nyhet og oppfinnelseshøyde, ikke er tilstede når det gjelder luftfartøyer. I tillegg til motholdene benevnt som D1 (US 2,108,652) og D2 (US 3,779,199) i 1. avdelings avgjørelse 20. juni 2007, viser utvalget til US 4,200,252 "Helicopter antitorque system using circulation control" (vedlegg 1).

For et mer begrenset område innen sjø-/skipsfart kan søknaden imidlertid etter utvalgets oppfatning føre frem. Dette forutsetter at det foretas begrensninger i kravene slik at disse klart avgrenses mot luftfart. Det synes videre som at nyheten i søknaden bare omfatter den effekt som kan påvises ved strømming av et medium over den delen av et skipsskrog som ligger under vann(linjen). Utvalget vil etter dette anmode om at patentkravene begrenses til sjø-/skipsfart, ved at "luft" fjernes som prefiks foran "fartøyer". Utvalget anser det dessuten nødvendig å presisere i tilknytning til uttrykket "en eller flere flater av fartøyet" at

nevnte flate(r) må ligge under vann(linjen). Etter utvalgets syn bør patentkravene også endres slik at de angis å gjelde en "anordning" i stedet for en fremgangsmåte, ettersom kravene i hovedsak angir konstruktive trekk og ikke noe handlingsmønster. Utvalget vil foreslå at kravene utformes på en lignende måte som foreslått i 2. avdelings brev 29. september 2004 i 2. avd. sak 7230. Forslaget er vedlagt brevet her (vedlegg 2).

Hvis patentkravene ikke avgrenses i samsvar med det som er skissert ovenfor, må De være forberedt på at 1. avdelings avslag vil bli stadfestet. Som et alternativ til å avgrense kravene mot luftfart, kan det eventuelt vurderes å dele søknaden i en del som gjelder luftfart og en som gjelder sjø-/skipsfart, jf. patentlovens § 11. I så fall må det imidlertid påregnes at den avdelte søknaden knyttet til luftfart vil bli avslått.

Til å besvare dette brevet, samt eventuelt å innsende nye patentkrav, innrømmes De en frist på to – 2 – måneder, med fristutløp den **29. januar 2008**. De må være forberedt på at saken kan bli tatt opp til avgjørelse på det grunnlag som foreligger ved svarfristens utløp.

Med vennlig hilsen

Oluf Grytting Wie
Seniorrådgiver

BILAG 9.

Arne Kristiansen
Tyvik AS
Einervn.61
1405 Langhus.
O.nr. 946 093 548MVA
Tlf. 64 86 61 24.

Langhus 28. januar 2008

Patentstyrets annen avdeling
Københavngt. 10
Oslo.

Annen avdelings brev av 29. november 2007. Annen avdelings sak nr. 7784; patentsøknad 1990 5214. Ingen parafering. Saksbehandler ikke anført.

Patentstyret forutsettes å skulle behandle patentsaker i henhold til patentloven.

1. Patenter.

Patl omfatter «...oppfinnelser som kan utnyttes industrielt...» (§ 1 første ledd); og Patentstyret har som hovedoppgave å meddele patent etter søknad på «...oppfinnelser som er nye i forhold til hva som var kjent før patentsøknadens inngivelsesdag, og som dessuten skiller seg vesentlig fra dette.» (§ 2 første ledd). Disse vilkårene i § 2 omtales vanligvis som «nyhet» og «oppfinneshøyde».

Patl omfatter ikke det som ikke er oppfinnelser. Hvis de siterte deler av §§ 1 og 2 sees som inklusjonsvilkår, kan, i tillegg til det som ikke faller i klassen «kan utnyttes industrielt», og som eventuelt faller inn under f.eks lov om åndsverk, «det som ikke er en oppfinnelse» sees som et eksklusjonsvilkår.

Det er kjent at «kan utnyttes industrielt» er den legale karakteristikk av en klasse oppfinnelser som særlig skjelnes legalt fra «åndsverk», «varemerker» og «mønstre». Formuleringen «kan utnyttes industrielt» var resultatet av en diskusjon som finnes i patentlovens forarbeider. Den legale karakteristikk av en i utgangspunktet teknisk oppfinnelse er diskutert på s. 100-102 i *Betenkning angående nordisk patentlovgivning* (februar 1964). Den finnes i Patentstyrets bibliotek. Lovens formulering er en betegnelse for en klasse av gjenstander, ikke et krav til egenskaper hos den enkelte gjenstand.

«Kan utnyttes industrielt» er altså ikke et instrumentelt kjennetegn, idet de instrumentelle kjennetegn finnes udefinert og udiskutert som «... teknisk effekt og

være reproduserbar...» på s. 102, i etterkant av patentutredningens diskusjon av formuleringen av den legale karakteristik.

En lovs § 1 angir lovens gyldighetsområde. Kriteriene for subsumsjon følger i senere paragrafer. Intensjonen med formuleringen i patl § 1 er, som i alle lover, å atskille dens gyldighetsområde fra andre lovers. I patls tilfelle gjelder det særlig de nærliggende lovene om varemerke, mønster og åndsverk.

Tilsvarende kan det «som var kjent før patentsøknadens inngivelsesdag» sees som et ytterligere eksklusjonsvilkår.

Ingen lang gjennomgang av patenthistorien er nødvendig for å påvise at det som er blitt patentert, ikke omfatter prinsipper av fysisk eller teknisk art. Deres status som alminnelig kjent, i den grad de er brukt av eller formulert for en arbeider, student eller fagmann, gjør òg deres status som generelle premisser for sosial og teknisk aktivitet til deler av samfunnets fellesgods.

Dette fellesgodset består ikke av oppfinnelser eller nyheter; og det skiller seg ikke fra det som er kjent, men er en del av det. Det er altså ikke gjenstand for vurdering i forhold til patl, men er samfunnets fellesarv.

Et fysisk prinsipp er ikke en oppfinnelse. Et teknisk prinsipp kommer i en mellomstilling, siden det er blitt oppfunnet en gang, som hjulet, sylindren og vektarmen. Idag er det tatt ut av den gruppen av gjenstander og idéer som kan patenteres. Det kan derfor brukes uten å føre til at den konstruksjonen det brukes i, blir nektet patent.

Alle industrielt utnyttede metoder og produkter henter sin virkemåte fra et begrenset antall fysiske og tekniske prinsipper og virkninger. Til prinsippene rotasjon, kompresjon og bruk av overtrykk og undertrykk kom kjemisk teknologi, elektrisitet og magnetisme i det 19. århundre; og i det 20. kom blant annet radioaktivitet, halvledere, høyfrekvente radiobølger, kontroll med krystallstruktur, og solceller.

Det at forholdet mellom

1. generelle premisser for fysikk anvendt i teknisk sammenheng,
2. generelle premisser for teknikk,
3. spesifikk utnytting av fysiske funksjoner, og
4. spesifikk utforming av tekniske apparater

ikke ble avklart i og med patentutredningen, har ført til problemer for patentsøkere og sannsynligvis til merarbeid for Patentstyrets medlemmer. Uten å gå i detalj er det mulig å peke på at de tre første punktene ikke inneholder patenterbare deler; og at de patenterbare utformingene i gruppe 4 ikke induserer regressivt noen patenterbarhet i de delene av gruppene 1-3 som anvendes i gruppe 4.

Alle patenter med teknisk tilknytning benytter elementer fra gruppene 1-3, mens deres patenterbare spesifisitet finnes i gruppe 4.

Patentstyrets oppgave antas å være å forholde seg til ny teknikk, ikke utelukkende til ekstensjoner eller variasjoner av den kjente teknologi.

Ny teknikk er kjennetegnet ved diskontinuitet i forhold til den allerede kjente.

Den patenterbare forskjell fra kjent teknikk gjelder dens tekniske side, ikke dens fysiske grunnlag, som er et anvendt fysisk prinsipp, eller de tekniske grunnprinsipper som anvendes.

I konstruksjoner og i de patenter som beskriver dem, finner man igjen en serie momenter:

1. Fysisk prinsipp.
2. Teknisk prinsipp.
3. Applikasjonsmodus.
4. Anvendelsesområde.
5. Teknisk utforming.
6. Spesifikk virkning.

Det første punktet kan illustreres ved det fysiske prinsippet "overtrykk", som har vært brukt som et ledd i energi- eller kraftoverføring. Det har vært kjent siden James Watt tok det i bruk i 1769. Den tilsvarende bruk av "undertrykk" har vært kjent siden Thomas Newcomen tok det i bruk i 1712.

Metodene for å produsere en trykkdifferanse varierer.

Det andre punktet kan illustreres ved bruk av de tekniske prinsippene «stempel i sylinder» eller «roterende maskin», som vifte eller veivaksel. Hjulet, sylindren, veiven og røret er tekniske prinsipper som i seg selv ikke er patenterbare, eller, i patentsøknader, patenthindrende.

Det tredje punktet kan illustreres ved bruken av et stempel i en sylinder til for eksempel å produsere et overtrykk eller et undertrykk.

Det går fram av patentskrifter at det som søkes patentert; og som det ved patent gis enerett for, er de spesifikke utforminger med henblikk på en bestemt virkning med et bestemt formål som er beskrevet i patentkravene, og ingenting annet.

De fysiske og tekniske prinsippene og de tekniske applikasjonsmodi er det felles grunnlaget for samfunnets teknologi og står utenfor patl. De er ikke patenterbare i seg selv; og som deler av en patenterbar konstruksjon er de ikke avgjørende for patenterbarheten, jfr. patenthistorien.

Siden de tre første punktene ikke er patenterbare, kan de ikke brukes som mothold mot en patentsøknad. Nyheten i en konstruksjon ligger ikke i hvorvidt den benytter et hittil ukjent fysisk prinsipp eller et ikke tidligere anvendt teknisk prinsipp.

Det kjente fysiske prinsippet og det kjente og brukte tekniske prinsippet er ikke deler av det som kan patenteres. Derved er de heller ikke prekluderende for patent.

Det er derfor ikke de fysiske eller tekniske prinsippers bruk i et mothold som eventuelt gjør det gyldig.

Det å bruke et prinsipp, fysisk eller teknisk, som en del av en konstruksjon, innebærer ikke et krav på enerett til prinsippet.

Det som er prinsippielt mulig fysisk og teknisk, vil være avhengig av en adekvat teknisk utforming for sin praktiske anvendelse. Den fysiske teori som ble beskrevet av D.Bernoulli i 1738 er grunnlaget for norsk patent nr. 305769, en sikkerhetsventil.

Dersom annen avdeling skulle hatt rett i sin påstand om at bruk av prinsipper er prekluderende, skulle dette norske patentet ha vært møtt både med at prinsippet var kjent, og med at det allerede var det virksomme fysiske prinsipp i patentsøknaden 1990 5214. I annen kjent teknikk er prinsippet en del av funksjonen ved flyvinger, idet vinger dessuten utnytter den vertikale komponent av reaksjonskraften fra det deviasjonsmomentum som vingene gir den passerende luft.

Det er de tre siste punktene av de seks som kan inneholde patenterbare elementer. Nye patenter meddeles når nyhet eller oppfinnelseshøyde er til stede på minst ett av disse punktene. Vurderingen av nyhet på hvert punkt har vist seg å være uavhengig av vurderingen av de andre punktene. På dette området er det tilsynelatende fritt fram for idiosynkrasier hos patentingeniørene.

Det er derfor ikke i samsvar med forholdet mellom generelt prinsipp og patenterbar teknikk når Patentstyret, blant annet i annen avdelings brev av 29. september 2004, viser til at bruken av det fysiske prinsippet er kjent og ser dette som et tilstrekkelig argument for å nekte patentering for såvidt angår framdrift i luft.

Brevets annet avsnitt lyder: «Utvalget finner det klart at vilkårene for patenterbarhet, nyhet og oppfinnelseshøyde, jf. patentloven § 2 første ledd, ikke er tilstede for fremdriftsanordning til bruk innen luftfart og seiling. De strømningsprinsipper og de effekter nærværende krav bygger på er velkjente fra disse områder.»

Det samme argumentet antas å ligge under annen avdelings standpunkt i brevet av 29. november 2007.

Dette argumentet er ikke gyldig i patentsammenheng. Dersom det hadde vært slik at kjente fysiske eller tekniske prinsipper skulle ha vært prekluderende for patent, ville patentverkene ha vært arbeidsløse. Etter blant andre Watt, Faraday, Maxwell, Tesla og brødrene Wright skulle, i så fall, de aller fleste patentsøknader bli avvist.

Av patenthistorien vil det sees at det ikke er undertrykk, overtrykk, rotasjon, akselerasjon, etc. som er patentert, men den teknologiske utformingen av de tekniske prinsippene som brukes for å produsere disse avvikene fra en tilstand som ikke er utsatt for tekniske inngrep, idet avvikene representerer fysiske funksjoner i forhold til normaltilstanden.

Det å bruke et undertrykk er forutsatt av den tekniske prosedyre for å produsere det; og det er denne tekniske prosedyres teknologi som søkes patentert, og som det eventuelt kan eksistere en prekluderende forløper for til det samme formål og med den samme virkning.

Det som ikke er patenterbart, kan ikke bli gjenstand for enerett; og det kan da ikke utgjøre en prosedens som skulle være patenthindrende.

Patentkravene formulerer egenskapene ved gjenstanden for den enerett som søkes. Gjenstanden består av en konstruksjon, en oppskrift på et syntetisk stoff, en modifikasjon av gener, eller andre artefakter.

I motsetning til de patenterbare artefakter er de fysiske prinsipper naturgitte funksjoner. De er ikke gjenstander for enerett og faller derfor utenfor klassene av patenterbare artefakter.

Det er ikke Patentstyrets oppgave å ta standpunkt til fysiske teorier eller å vurdere patentsøknader i forhold til teorier. Prinsippielle fysiske virkninger er ikke en del av vurderingsgrunnlaget for en patentsøkt gjenstands patenterbarhet. Eksempler på dette er temperatur- og trykkstigning ved kompresjon, treghetskraft ved bremsing, refleksjon i et speil – og kraftoverføring ved trykksenkning i en strøm.

Det følger av patentloven at ikke noe annet enn tekniske utforminger kan patenteres i teknisk, ikke-biologisk sammenheng. Patent meddeles på det apparat som utnytter ett eller flere fysiske prinsipper for å oppnå en spesifikk virkning ved hjelp av en spesifikk utforming; og det er bare denne spesifikke utformingen som kan patenteres i egenskap av å kunne produsere den anførte virkning.

Siden nyhetsverdi og oppfinnelseshøyde gjelder spesifikke tekniske utforminger i forhold til den eksisterende teknologi, kan prinsippene, deres anvendelsesform eller deres primære eller generelle virkning ikke brukes som mothold mot en spesifikk utforming og virkning. Mothold er spesifikke, ikke prinsippielle. Dette vises, foruten av patenthistorien, av at patl mangler henvisninger til fysiske prinsipper og deres primære virkninger, idet den omfatter spesifikke utforminger for tekniske, kjemiske og biologiske formål.

2. Patentsøknad 1990 5214.

Forholdet mellom teori, tekniske anvendelser og patentering synes ikke å være klart gjennom Patentstyrets behandling av denne søknaden.

Hvis patentkrav skal ha noen betydning, må det være for å kunne brukes som signifikante skiller mellom patenter. Det må kunne forutsettes at hvert ord i kravene har sin plass og betydning for å atskille patentets omfang og rettighet fra andre patenters.

Hvis patentkravenes formulering og patentsøknadenes referanser ikke skulle ha noen betydning for behandlingen av en patentsøknad, er det utelukkende saksbehandlerens

antakelser og prekonsiperte oppfatninger som styrer saksbehandlingen og de avgjørelser som tas i saken. I så fall er patentsystemet blitt overflødig.

For å oppnå løft skal spylingen foregå «... akterover og på tvers eller tilnærmet på tvers av retningen for den kraftvektor som samtidig gir løft og framdrift ...», jfr.patentsøknadens krav 2 (tilsvarende krav 4 i den opprinnelige søknad av 1990)..

Ved patent som rettslig gjenstand synes det å være slik at et patent ikke gis for noe annet enn det det er søkt for. Det er heller ikke slik at patentsøknadens gyldighetsområde er et annet – og under ingen omstendighet mer omfattende – enn det som med rimelighet kan leses ut av patentkravenes karakteristikk, som antas å være den legale formulering av det som ønskes beskyttet. Det er derfor en rimelig forventning til Patentstyrets behandling av patentsøknader at den foretas med utgangspunkt i en forholdsvis nøyaktig lesning av patentkravene.

Dette kan ikke sees å være tilfelle ved søknadsbehandlingen i første avdeling.

Saksbehandleren i første avdeling ser søknadsgjenstanden som så fjern fra tekniske presedenser at den, etter hans oppfatning, ikke skulle falle inn under patl § 1, jfr. hans brev av 30. august 2001, som følger vedlagt i kopi. Dette argumentet er øg blitt hevdet som "ukjent prinsipp" av den samme saksbehandleren, jfr. hans brev av 5. mai 1999, som følger vedlagt i kopi. Saksbehandlingen ble tatt opp igjen 16. desember 1996 etter at saken hadde vært forlagt (ref. patentdirektør Jørgen Smith), med påstanden om at undertegnede "... presenter (*sic*) en teoretisk idé som inntil nå 4 saksbehandlere med sivilingeniørkompetanse finner *ikke* å kunne virke i praksis." (Kursiv i originalen). Kopi av brevet følger vedlagt.

De to første argumentene er i strid med patl, jfr. ovenfor. Det siste argumentet er i strid med virkeligheten; og saksbehandleren har unnveket minst to anledninger til å få sin virkelighetsoppfatning oppdatert.

Olav Kjærlands brev av 18.12.97 ble oversendt til meg av 1. avd.s saksbehandler med brev av 30. august 2001, hvor han understreker at patentsøknaden, ved ikke å tilfredsstille lovens § 1, faller utenfor patentloven. Det medførte likevel ikke at han sendte søknaden ut av Patentstyret.

Et særtrekk som ikke er blitt kommentert i behandlingen av patentsøknaden, er at den patentsøkte konstruksjonen vil gjøre det mulig å løfte et fly uten aksial hastighet ved hjelp av en teknikk som er mer lettvin og mindre energikrevende enn den tidligere refererte metoden beskrevet av T. Mchus.

Effektbehovet ved trykksenkning ved hjelp av spyling er omvendt proporsjonalt med roten av massetettheten av det spykende medium ($\propto \rho^{-1/2}$), så det koster mer energi å spyle med luft enn med vann. Spyling med luft over vannlinjen på flytende fartøyer ville være en urimelig sløsing med energi. Spyling av et flytende fartøy med luft i luften er uaktuelt ved at spylingen i sjøen ikke bare er den skyvkraftproduserende energibærer, men foretas over deler av fartøyet hvor den bidrar til å senke motstanden i sjøen. Fartøyer som beveger seg i luften spyles med luft over sine tilsvarende områder.

Spyling med luft under vann er allerede praktisert ved drift av torpedoen, men muligens kjent først etter 1990. Spyling med luft under vann er sannsynligvis uaktuell av energetiske grunner.

Argumentet mot anvendelsen av den patentsøkte teknikken på skip synes ikke å ha noen teknisk, praktisk, patentmessig eller på annen måte rettslig betydning, idet det synes å stamme fra annen avdelings henvisning til "velkjent prinsipp" ved spyling med luft.

Annens avdelings forutsetninger i behandlingen av saken kan ikke sees å være i samsvar med patl, idet det ikke er slik at kjente fysiske eller tekniske prinsipper er prekluderende for patent.

Patentstyrets første avdeling : «... mener at søkerens teorier ikke virker i praksis.» Dessuten anføres "saksbehandlers skepsis", jfr. dets brev av 30. august 2001.

Første avdelings saksbehandling er i strid med fvl og patl ved å ta utgangspunkt i saksbehandlerens antakelser til fortrengsel for de opplysninger som foreligger i saken.

3. Motholdene.

De spesifikke motholdene må sees i forhold til ordlyden i karakteristikken i patentsøknadens krav. Det er ikke bare formuleringen som gjør de anførte motholdene uaktuelle. Den virkning som kan oppnås ved hjelp av spyling akterover, kan ikke oppnås ved hjelp av de konstruksjonene som er anført i motholdene.

Av uforståelige grunner er dette eksplisitte trekket ikke kommentert eller tatt hensyn til i løpet av saksbehandlingen, hverken i første eller annen avdeling.

Patentering av den patentsøkte teknikkens mulighet for å løfte fly er ikke prekludert av annen avdelings mothold, U.S. pat. 4,200,252. Det er ikke mulig å løfte eller drive et fly ved hjelp av en spesifikk teknisk utforming som i prinsipp og praksis hindrer helikopterets reaktive rotasjon i horisontalplanet.

Ordlyden i patentsøknad en 1990 5214 beskriver en utforming og funksjon som ikke er dekket av helikopterets utforming, jfr. patentkrav av 11. juni 2007:

"1. Framgangsmåte for å bevege sjø- og luftfartøyer ved hjelp av produksjon av et fluidstrømindusert undertrykk over en del eller deler av fartøyets overflate som frambringer et trykkpotensial i forhold til den motsvarende flate på fartøyets andre side eller ende og derved de ønskede krefter, karakterisert ved at det ved en eller flere flater av fartøyet som vender i retningen for den ønskede kraft til framdrift og/eller løft, styring, bakking og bremsing, er anordnet dyser for å spyle flaten eller en del av flaten med en tynn fluidstrøm på tvers eller tilnærmet på tvers av retningen for den ønskede kraft.

2. Framgangsmåte ifølge krav 1 for løft, kombinert med framdrift, av fartøyer, såsom skip og luftfartøyer, karakterisert ved at det ved en eller flere deler av fartøets overside er anordnet dyser for å spyle denne eller disse delene med en tynn fluidstrøm akterover og på tvers eller tilnærmet på tvers av retningen for den kraftvektor som samtidig gir løft og framdrift.

..."

I den opprinnelige utforming av patentsøknad nr. 905214, stemplet i Styret for det industrielle rettsvern 30. november 90, er det første og det fjerde patentkravet formulert slik:

"1. Anordning for fremdrift, styring, bakking, bremsing og løft av fartøyer, såsom skip og luftfartøyer, karakterisert ved at det ved en flate av fartøyet som vender i retningen for fart, bremsing eller løft er anordnet dyser for frembringelse av en flat tynn mediestrøm på tvers eller tilnærmet på tvers av retningen for bevegelse eller løft nær inntil nevnte flate.

...

4. Anordning ifølge krav 1 for helt eller delvis løft av fartøyer, såsom skip og luftfartøyer, karakterisert ved at det ved en eller flere deler av fartøets flate eller tilnærmet flate overside er anordnet dyser for frembringelse av en flat, tynn mediestrøm akterover og på tvers av retningen for løft nær inntil nevnte flate del eller deler av oversiden."

Dette er et trekk som skiller den aktuelle søknaden fra motholdene, og som har gjort det siden 1990.

Det vil sees at det er en eller flere deler av fartøets overside som skal spyles for å frambringe løft; og at spylingen skal forgå akterover. Det kan ikke sees at disse trekkene er til stede i de anførte mothold som angår fly og helikopter.

Siden det er patentkravenes karakteristikk hvis ordlyd danner de avgjørende beskrivelser og dermed de legale skiller mellom ulike gjenstander, utgjør de framførte motholdene ingen patenthindrende presedenser for bruk av metoden i luft.

For eksempel inneholder krav 4 i den opprinnelige søknad «...akterover...» Dette går igjen i krav 2 i de senere utforminger av patentkravene. Denne spesifikke utformingen av en del av den patentsøkte gjenstand faller ikke sammen med motholdenes formuleringer i beskrivelsen av tekniske utforminger med presumptivt tilnærmet samme formål, men neppe samme funksjon.

På et nærliggende område blir nye propellerkonstruksjoner stadig lansert. Er det tenkelig at de kan bli nektet patent med den begrunnelsen at de benytter det kjente fysiske prinsipp «reaksjonskraft» og det kjente tekniske prinsipp «produksjon av en reaksjonskraft ved akselerasjon av et fluid»?

I forhold til de tekniske og praktiske mulighetene som følger av 1990 5214 er motholdet D 1 en spesialisert konstruksjon, noe som også går fram av patentskriftet. Alle krav i motholdet D1, U.S. pat. 2,108,652 innledes med «A propelling device ...». Det er laget til anvendelse utelukkende i luft; og dets eneste formål er framdrift.

En mulig anvendelse av prinsippet til løft er ikke nevnt i patentskriftet, heller ikke en mulig utforming for å oppnå dette.

1990 5214 gjelder blant annet løft, som frambringes ved hjelp av spyling over en flate med et fluid (luftstråler på luftfartøyer, vannstråler på skip eller båter). Et særskilt trekk ved dette er at løftet av flyet er den tekniske forutsetning for at flyet skal kunne drives horisontalt, idet flyet først løftes, deretter drives i horisontalplanet med de samme luftstrålenes produksjon av et undertrykk ved spylingen over vingen. Det krever blant annet at flyvinger spyles med et antall strømmer som går parallelt akterover.

Dette ligger i sakens og konstruksjonens natur. Det innebærer at flyet produserer et vertikalmoment i de første sekunder av en flukt, og dernest en vektorsum av et aksialmoment og et vertikalmoment. (Moment konverteres til momentum når bevegelsen begynner, idet $Nm / Ns = m s^{-1}$.)

Motholdet D 2 inneholder ikke en presisering av at luftstrømmene skal gå akterover over vingene; og tegningene viser at spalteåpningene på langs av fartsretningen vil slippe ut luft på tvers av fartsretningen og slik at strømmen over vingen vil bli forstyrret og ødelagt av fartsvinden.

D 2 anvendt på skip er en hovedsakelig reaktiv teknikk, i motsetning til vår rent undertrykksbaserte, hydrodynamiske teknikk. (Olav Kjærlands påstand om reaktiv virkning av strømmer langs skipssiden er ikke i samsvar med den aktuelle fysikk. Dette kan forstås ved at faget "marin hydrodynamikk" handler om det som måles i en slepetank, ikke om de fysiske forutsetninger for skipsdrift.) Det er den frontplasserte rotoren (pumpen eller propelleren) som er reaksjonsorganet. Dersom strømmen fra rotoren skulle dreies eller vendes 90° for å gå på tvers av baugen og produsere en framoverrettet hydrodynamisk kraft ved passasje over tverrstilte vinger, ville dreiningen av strømmen produsere et aksialt, akteroverrettet moment som ville ha vært motsatt rettet den reaksjonskraften som normalt kunne ha drevet skipet. Dersom vingene plasseres slik de står på tegningen, vil deres minimale løft være rettet bortimot tverrskips og ikke aksialt. Med andre ord: Den anførte metode er ubrukelig som noe annet enn reaksjonsdrift.

I vår patentsøknad er det presisert at luftstrømmen over vingene skal være rettet akterover, jfr. krav 2 ovenfor og det tilsvarende krav 4 i den opprinnelige søknad. Dette synes å ha unngått Patentstyrets første og annen avdeling. Det er et teknisk trekk som atskiller vår søknad fra motholdene

Ett poeng ved dette er at luftstrømmen over vingen skal gi hele løftet og framdriften og av den grunn ikke må komme i konflikt med fartsvinden, men få hjelp av den. Et annet poeng er at det gjør metoden til en praktiserbar teknikk.

Hvis D1 og D 2 hadde vært gode nok til å brukes, kunne de ha begrunnet en skepsis hos dagens patentsaksbehandlere i forhold til patentsøknader av nyere dato enn disse to. Nå savnes en begrunnelse.

At D 1 (Coanda) skulle kunne anvendes til løft, er ikke antydning i patentskriftet. Det ville heller ikke ha vært å anbefale, siden mer enn halve løftet ville være blitt fjernet på grunn av den motgående luftstrøm («fartsvinden»).

Annen avdelings mothold er U.S. pat. 4,200,252. Det er et patent av en annen kategori enn «løft av fly» eller «framdrift av fly». Dets fysiske prinsipp er «undertrykk i et fluid»; og dets tekniske prinsipp er "spyling over en flate". Dets anvendelsesområde er "helikopterstyring"; og dets virkning er «produksjon av et lateralmoment».

Det er hverken produksjon av et aksialmoment eller et vertikalmoment. Dette motholdet er altså irrelevant for den patentsøkte konstruksjons formål, teknologi og virkning.

4. Nytteverdi.

Vi antar at den virkningsgrad som kan oppnås, er et spørsmål av interesse for en bruker, ikke et problem som Pat.st. behøver å ta standpunkt til. (I denne forbindelse kan det nevnes at Olav Kjærlands brev av 18.12.97 inneholder en korrekt opplysning, nemlig om forholdet mellom ytelse i modeller og fullskalaskip. For øvrig viser det mangel på innsikt i grunnleggende fysikk.)

Et trekk ved den samme konstruksjonen er at det er mulig å løfte hurtigbåter i vannet og å gi dem framdrift på samme måte som fly. Det gjøres ved å anordne dyser i forkant av hydrofoiler, eller vinger, slik at hurtigbåtene løftes og drives i horisontalplanet ved hjelp av den samme metode, men nå med spyling med vann i vann, det vil si under vannlinjen. Fordelen ved å bruke hydrofoilene, eller vingene, som kombinert løfte- og framdriftsorgan er å unngå propelleren, som er særlig sårbar på hurtigbåter og har en lav virkningsgrad.

Anvendelsen til drift av fartøyer i luft og vann gjør undertrykk produsert ved spyling over en flate til en teknisk og energetisk interessant konstruksjon. Metoden bygger på fluidets evne til å overføre undertrykk. Dette er et fysisk prinsipp som ikke er patenterbart, og som derfor heller ikke er patenthindrende. Det som kan patenteres, er den enkelte konstruksjon utnyttet til det enkelte formål på en bestemt måte.

En fordel som følger av metoden, er at propellerens spesifikke tekniske tap unngås sammen med interaksjonstapet mellom propelleren og akterskipet.

Det er kjent i skipsfartskretser at et skips hastighet ikke er det eneste kriterium for skipets tekniske ytelse. For eksempel kan manøvrerbarhet i trange farvann være avgjørende for et skips brukbarhet.

I trange leier er det idag nødvendig å gå med redusert fart siden baugbølgen kan ødelegge naust og fortøyde båter. På elver og kanaler må dessuten tas hensyn til at bunnmaterialene kan fylle leien dersom propellerstrømmer blir for sterke. Likevel må leiene i elver og kanaler stadig mudres for å holdes åpne. Vi viser til det vedlagte

bildet av vår prototyp. Den har et deplasement på 100 tonn og en ubetydelig baugbølge.

Det essensielle og funksjonelt interessante ved et patent er de fysiske konsekvensene av de tekniske utformingene slik de er beskrevet i patentskriftet. Ikke noe patent har interesse dersom den beskrivelsen det inneholder ikke kan produsere den forespeilede fysiske funksjon når den er realisert som fysisk apparat.

En konsekvens av metoden brukt på er at flyplassenes rullebaner blir overflødige.

5. Saksbehandling og patent.

Vi takker annen avdeling for å ha tatt patentsøknaden alvorlig.

På den ene side ser vi tilbudet fra annen avdeling som en aksept av det fysiske prinsippet og det tekniske prinsippet som første avdelings saksbehandler har brukt mer enn ti år på ikke å godta, jfr. hans samlede korrespondanse og hans eksplisitte begrunnelse for ikke å anse at patentsøknaden 1990 5214 skulle falle inn under patl.

På den annen side ser vi problemer i at Patentstyret har brukt sytten år på å komme fram til en aksept av at det fysiske prinsippet kan brukes med den anførte tekniske løsning, likevel uten at løsningens utforming og dens tekniske betydning for virkemåten er blitt forstått av første eller annen avdeling, jfr. sitatene fra patentsøknadene.

(En rimelig saksbehandling ville ha vært å starte for ca. sytten år siden med de antatt gyldige motholdene.)

Det er ikke alltid de store konstruktive forskjellene som er avgjørende for forskjellen mellom en brukbar og en ubrukelig teknikk. Det er tydeligvis ikke alltid mulig å gi leseren den korrekte forståelse av den tekniske, eller den fysiske, funksjon som kan oppnås ved hjelp av den beskrivelse med ord som forutsettes å skille de patenterbare trekk ved ulike konstruksjoner fra hverandre.

Motholdene mot flypatent og skip er irrelevante i forhold til formuleringen av kravene i 1990 5214; og argumentet mot spyling av skip med luft over vannlinjen er en detalj som ikke har noen teknisk, praktisk eller rettslig betydning. Det er åpenbart fremmet for å understøtte det tilsynelatende argument mot fly

Det at disse punktene trekkes fram nå, er det endelige bevis for at saksbehandlingen har bestått i utenomsnakk i ca. femten år. Dersom disse punktene hadde vært relevante, skulle de ha vært trukket fram ved begynnelsen av saksbehandlingen.

Det at patentet tilbys nå, er det endelige bevis for at saksbehandlingen har vært uriktig like lenge.

Det at framdrift og løft av fly er unntatt nå, er det endelige bevis for at hverken teknikken eller forholdet mellom fysiske og tekniske prinsipper og patenter er blitt

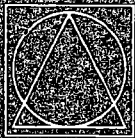
forstått, og dermed for at Patentstyret ikke har forsøkt å kvalifisere seg for å bedømme denne patentsøknaden.

Vi takker for annen avdelings brev av 29. november 2007 og for at det er en innrømmelse av at patentsøknaden skulle ha vært imøtekommet forlengst.

Tyvik AS

Sign.

Arne Kristiansen
styreformann.

PATENTSTYRET®

Styret for det industrielle rettsvern

- VÅR MERKE
- DESIGN
- PATENT
- FORUNDERSØKELSE
- KURS OG FOREDRAG

TIL:
Arne Kristiansen
Einerveien 61
1405 LANGHUS

BILAG 10.

DIREKTE TELEFON:

22387507

VÅR REF.:

19905214

DERES REF.:

DATO (AAAA.MM.DD):

2005.11.29

Svarfrist:

2006.05.31

Søker:

Arne Kristiansen

IPC-klasse:

B63H

POSTADRESSE

Postboks 8160 Dep.
0033 Oslo

BESØKSADRESSE

Københavngaten 10

TELEFON

+47 22 38 73 00

INFOSENTER

+47 22 38 73 33

TELEFAKS

+47 22 38 73 01

E-POST

mail@patentstyret.no

INTERNETT

www.patentstyret.no

BANKGIRO

8276 01 00192

ORGANISASJONSNUMMER

971526157 MVA

Uttalelse i patentsøknad nr. 19905214 (må oppgis ved svar¹)**Grunnlag for uttalelsen:**

Med avgjørelse av 2005.14.11 har Patentstyrets 2.avdeling besluttet at søknaden skal tas opp til realitetsbehandling i 1.avdeling. Da dette ikke tidligere er gjort, betyr at det nå skal foretas en full nyhetsgranskning og realitetsbehandling av søknaden slik den forelå ved den ovennevnte avgjørelse. Av 2. avdelings protokoll, fremgår det at søkeren ikke har vært villig til å endre noe på de opprinnelige krav. Det er derfor disse som nå legges til grunn for patenterbarhetsvurderingen. Dette gjelder beskrivelse og patentkrav innsendt til Patentstyret den 1990.11.30. Det foreligger ikke figurer i søknaden.

Konklusjon:

Søknadens krav 1 kan ikke ses å inneholde noe patenterbart nytt. Søkeren gis mulighet til å sende inn forslag til et nytt kravsett innenfor rammen av basisdokumentene.

Resultater fra nyhetsgranskningen:

D1.	US	A	2108652
D2.	US	A	3779199
D3.	US	A	4283179

Vurdering av patenterbarhet:**Nyhet**

D1 viser en fremdriftsinnretning der en sirkulær skive med buet overflate som vender i retning av løft/bevegelse. Innretningen er forsynt med koaksiale spalter der en tynn, flat mediestrøm presses ut nær flaten, på tvers eller tilnærmet på tvers av retningen for løft/bevegelse.

Oppfinneshøyde

D1 er nyhetshindrende for gjenstanden ifølge krav 1 hva angår fremdrift og løft av luftfartøyer. Likeledes må det prinsipp for fremdrift/løft som angis i søknaden anses å være nyhetshindret av D1.

¹ Skriftlig svar må være innkommet til Patentstyret innen ovennevnte frist. Unnlater søkeren å avgi uttalelse eller foreta handling for rettelse av anmerket mangel innen fristens utløp, vil søknaden bli henlagt, likevel med mulighet for gjenopptagelse, jf. patentloven § 15 og avgiftsforskriften § 19. Det kan skriftlig begjæres fristforlengelse. Begjæringen må være innkommet til Patentstyret innen fristens siste dag.

Patentloven, avgiftsforskriften og nærmere regler for fristforlengelse finnes på Patentstyrets hjemmeside, www.patentstyret.no

Spørsmålet er da om de utførelsesformer som ellers angis i kravene inneholder trekk av patenterbar art, ved at de i så fall må anses å skille seg vesentlig fra den aeroteknikk D1 presenterer. Som søkeren selv legger opp til i søknaden, er det store likheter mellom strømningssteknikk i vann og luft, og flere av de samme fysiske prinsipper kan benyttes begge steder, noe anvendelsen av Bernoullis prinsipp både i vann og i luft klart viser. Krav 1 kan derfor ikke ses å tilfredstille PL § 2, 1. ledd angående oppfinnelse når prinsippet som angis i kravet er kjent, og kravet ellers ikke angir spesifikke, konstruktive trekk som skal tilpasse søknadsgjenstanden til bruk enten i luft eller i vann.

Hva angår kravene 2 til 4, angir disse bare spesialtilfeller av krav 1, der den naturlige plassering av dyser for å få henholdsvis styring, bakking og løft er generelt angitt. Vi kan ikke se at dette inneholder noe patenterbart.

Når det gjelder kravene 5 og 6 angir disse tilleggstrekk for henholdsvis løft og fremdrift. Utslipp av mediestrømmer for blant annet å få øket fremdrift/løft, er kjent fra D2 og D3.

Krav 7 angir et spesialtilfelle vi ikke har funnet kjent.

Formelle mangler:

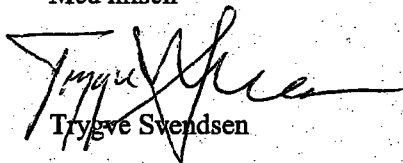
Det foreliggende kravsett er satt opp som 7 selvstendige krav av samme kategori (anordning). Antallet selvstendige krav skal normalt være begrenset til ett selvstendig krav i hver kategori, jf. PR 3.1.2, 1. punktum. Vi kan ikke se at det er behov for et oppsett med flere selvstendige krav, i stedet for det normale oppsett, med ett hovedkrav og flere uselvstendige krav som angir utførelsesseksempler på det som angis å være oppfinnelsen ifølge det selvstendige krav.

Pålegg:

Dersom søknaden ønskes opprettholdt, må dette skje i nytt kravsett der det som angis som nytt, skiller seg vesentlig fra det som er trukket frem av mothold i saken.

De foremelle manglene må rettes opp, og søkeren må påse at det ikke tas inn nye, reelle trekk i forhold til de som fremgår av beskrivelse og krav av 1990.11.30.

Med hilsen

Trygve Svendsen

Vedlegg: Granskingsrapport, motholdte publikasjoner

BILAG

11.

Tyvik AS
Einervn. 61
1405 Langhus.

Langhus, 2 desember 2005.

Patentstyret
Postboks 8160 Dep.
0033 Oslo.

Patentsøknad nr 19905214

Vi viser til Patentstyrets brev av den 29. november d.å., med uttalelse i den nevnte patentsøknad.

Vi tillater oss å gjøre Patentstyret oppmerksom på L02.07.1910 nr. 7 Lov om Styret for det industrielle Retsvern, §6, første og annet ledd.

Idet saksbehandler har hatt med saken å gjøre tidligere, antar vi at dette ikke er forenlig med lovens forutsetning.

Vi regner derfor med at Patentstyret overlater saken til en annen saksbehandler, i samsvar med lovens forutsetning, og vi venter derfor med vårt svar angående de materielle forhold inntil så har skjedd.

Tyvik AS

Arne Kristiansen
Styreformann

BILAG 12.

- ☐ VAREMERKE
- ☐ DESIGN
- ☐ PATENT
- ☐ FORUNDERSØKELSE
- ☐ KURS OG FOREDRAG

TIL:

Arne Kristiansen
Einerveien 61
1405 LANGHUS

DIREKTE TELEFON: 22387567

VAR REF: 19905214

DERES REF:

DATE (AAAA-MM-DD): 2006.02.02

Postboks 8160 Dep.
0033 Oslo

Københavnsgaten 10

SVAR PÅ HENVENDELSE I SØKNAD NR. 1990 5214

Jeg viser til Deres brev av 2005.12.05 og 2005.12.32 med anmodning om endring av saksbehandler i patentsøknad 1990 5214 og 2001 5844. Som begrunnelse for Deres anmodning anføres § 6 første og annet ledd i Lov om Styret for det Industrielle Retsvern, heretter kalt Styreløven.

+47 22 38 73 00

Patentavdelingen kan ikke se at det foreligger hjemmel for å kreve endring av saksbehandler ved behandling av de aktuelle søknadene. Etter vår vurdering er saksbehandleren ikke inhabil etter Styreløven § 6 første ledd som henviser til habilitetsreglene i Domstolsloven eller Styreløven § 6 annet ledd.

+47 22 38 73 33

+47 22 38 73 01

Det foreligger ingen omstendigheter som er egnet til å svekke saksbehandlerens tillit i denne saken. Patentstyrets saksbehandlere skal objektivt holde den patentsøkte oppfinnelsen opp imot patenterbarhetskravene i Patentloven. Dersom søkerens oppfinnelse oppfyller kravene har søkeren etter loven krav på beskyttelse. Saksbehandleren har ingen egeninteresse i utfallet av søknadsbehandlingen. Et avslag vil dermed ikke ses som en omstendighet som er egnet til å svekke saksbehandlerens tillit i forhold til andre gangs behandling av en søknad. Styreløven § 6 første ledd og Domstolslovens habilitetsregler kommer dermed ikke til anvendelse.

mail@patentstyret.no

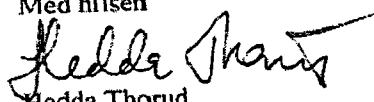
www.patentstyret.no

8276 01 00 192

971526157 MVA

Styreløvens §6 annet ledd regulerer at en saksbehandler ikke kan være med å ta avgjørelser i både første og annen avdeling, og sikrer dermed søkeren en mulighet for overprøving av en annen saksbehandler. Det er gjeldene praksis i Patentstyret at saken sendes tilbake til den opprinnelige saksbehandler etter avgjørelse i annen avdeling, dersom saken skal viderebehandles i første avdeling. Det skal påpekes at søker selvfølgelig har ny klagemulighet ved et eventuelt nytt avslag i første avdeling.

Med hilsen

Hedda Thorud
Patentjuridisk seksjon

BILAG 13.

Tyvik AS
v/Herman J Berge
Einerveien 61
1405 LANGHUS

SOM

Vår referanse
2006/533

Deres referanse

Vår saksbehandler
Eva Grotnæss Johansen

Dato
22.03.2006

PATENTSAK

Det vises til Deres brev 13. mars 2006, med vedlegg.

De klager over Patentstyrets tildeling av saksbehandler i sak om patentsøknad. De anfører at saksbehandler Trygve Svendsen ved Patentstyrets første avdeling er inhabil på grunn av hans tidligere befatning med saken som saksbehandler.

Deres klage med vedlegg har vært gjennomgått og vurdert her.

- ./ Ombudsmannens kontroll med forvaltningen skal normalt skje i ettertid, dvs. at et spørsmål normalt ikke kan bringes inn for ombudsmannen før saken er endelig avgjort i forvaltningen, jf. vedlagte orientering om ombudsmannsordningen side 7. Det antas at De ved et eventuelt nytt avslag i Patentstyrets første avdeling har rett til å klage saken inn for annen avdeling. Ved en slik klagesak vil De kunne ta opp eventuelle feil De mener hefter ved saksbehandlingen i første avdeling, herunder spørsmålet om habilitet. Det er derfor ikke grunnlag for ombudsmannen til å ta saken opp til nærmere undersøkelse nå.

Før ombudsmannen

for Bente Kristiansen
Harald Gram
kontorsjef

Eva Grotnæss Johansen
Eva Grotnæss Johansen
førstekonsulent

Vedlegg

TEL

Oslo politidistrikt
Postboks 8101 Dep.
0032 Oslo

DIREKTE TELEFON

+47 22 38 74 20

VAR SAKREF

2007/489

REFERANSE

Anmeldelsesnr 9569644

DATO (AAAA/MM/DD)

2007.02.20

Postboks

Postboks 8160 Dep
0033 Oslo

København

Københavnsgata 10

Telefon

+47 22 38 73 00

Telefax

+47 22 38 73 33

Telefax

+47 22 38 73 01

E-post

mail@patentstyret.no

Hjemside

www.patentstyret.no

Telefax

+47 22 01 00192

Telefax

+47 22 01 00192

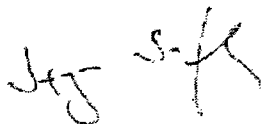
Vedr. anmeldelse

1. Jeg viser til telefaks datert 19. februar 2007. Som vedlegg fulgte kopi av brev fra firmaet Tyvik AS til Riksadvokaten, der undertegnede som Patentstyrets direktør anmeldes for overtredelse av strl §§ 123, 125 og 324, som alle dreier seg om misbruk av offentlig myndighet. Dessuten bes det i brevet om etterforskning av mulig medvirkningsansvar for lederen av Patentavdelingen, lederen av Patentjuridisk seksjon og vedkommende saksbehandler i Patentavdelingen.
2. Som grunnlag for anmeldelsen påstås øverst på side 3 i brevet straffbar trenering av behandlingen av to patentsøknader som anmelderen har under behandling i Patentstyret. Som overordnet ansvarlig for Patentstyrets virksomhet skal jeg ha unnlatt å sørge for "at de ansatte i Patentstyret er tilstrekkelig informert om de legale, faglige og administrative premisser for sitt arbeid, og å unnlate å se til, ved hjelp av administrative rutiner og en adekvat arbeidsledelse, at Patentstyrets oppgaver fylles innenfor loven og innen rimelig tid". Hovedpåstanden er fulgt opp av en rekke underpåstander med knappst mulige begrunnelser.
3. For undertegnede er det vanskelig å se noe grunnlag for eller i det hele tatt forholde seg til anmeldelsen. I henhold til strl § 123 er det et krav at "nogens Ret" må være krenket. Foreliggende søknader er ennå ikke avgjort. Tvert imot er førstinstansens avslag i begge søknader opphevet i klageinstansen, og sakene er tilbakesendt førstinstansen for videre behandling etter nærmere anvisning. Vilka- ret om en etablert rettskrenkelse synes derfor ikke å være oppfylt.
4. Jeg vil likevel tilføye at det er riktig at behandlingen av i hvert fall den eldste av patentsøknadene har tatt særlig lang tid. Noe skyldes en forleggelse av saken, som Patentstyret tidligere har beklaget. Man skal imidlertid være klar over at behandlingen av en patentsøknad etter sin art er en tidkrevende prosess. I særlig grad gjelder det søknader om patent på oppfinnelser som utfordrer grensene for hittil kjente tekniske prinsipper, og der det blir stilt krav om dokumentasjon gjennom nye forsøk, testinger og analyser. Tiden som er gått, vil imidlertid bli kompensert ved at patentvernet gis tilbakevirkende kraft dersom patent blir gitt. Dersom patent blir

nektet, vil både spørsmål om mulig feil utøvet skjønn og saksbehandlingsfeil, f.eks. på grunn av unødvendig lang saksbehandlingstid, kunne anføres som grunn for ny klage til klageinstansen.

5. Søkeren er gjennom den omfattende søknadsbehandlingen gitt rikelig anledning til å fremføre sine argumenter både skriftlig og muntlig. I klageinstansen ble det til og med holdt en særlig muntlig forhandling, der klageinstansen i tillegg til teknisk ekspertise var representert ved noen av våre fremste eksperter på patent- og konkurranserett, nemlig professor dr. jur. Are Stenvik og professor dr. jur. Olav Kolstad. Det har således formodningen mot seg at saksbehandlingen her ikke skulle være forsvarlig.
6. Undertegnede vil se til at behandlingen av foreliggende søknader også får en avslutning i henhold til gjeldende lover og regler. Nøytralitet og saklighet er viktige prinsipper i vår saksbehandling. Søkeren vil selvsagt ha anledning til å bruke de samme rettsmidler mot en avgjørelse som går ham imot som enhver annen søker. Lovens system er at det ordinære rettsmiddelet er klage til klageinstansen (Patentstyrets 2. avdeling). Jeg regner med at også påtalemyndigheten vil være interessert i å bidra til at bruk av straffeprosessen som middel til å fremme en parts interesser i en forvaltningssak bør være begrenset til de alvorlige tilfellene av myndighetsmisbruk, og ikke som et tilsynelatende tilfeldig og emosjonelt preget innspill i den ordinære saksbehandlingen. Jeg ber derfor om at foreliggende anmeldelse henlegges.
7. Jeg står selvsagt til disposisjon for ytterligere spørsmål eller informasjon.

Med hilsen

Jørgen Smith
Direktør

BILAG 15.

Tyvik AS
Einervn. 61
N-1405 Langhus
Norway.

Langhus 20 February 2008.

European Court of Human Rights
Council of Europe
67075 Strasbourg Cedex
France.

We have appointed

domiciliated at

Mr. Herman Berge, B.L.,
665, rue Neudorf,
2220 Luxembourg,

as our plenipotentiary at the court.

Tyvik AS

Arne Kristiansen
chairman.